

Rada
Európskej únie

V Bruseli 12. apríla 2023
(OR. en)

8231/23

**Medziinštitucionálny spis:
2023/0093(COD)**

**COPEN 109
JAI 432
CODEC 589**

NÁVRH

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	5. apríla 2023
Komu:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generálna tajomníčka Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2023) 185 final
Predmet:	Návrh NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o odovzdávaní trestného konania

---

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2023) 185 final.

Príloha: COM(2023) 185 final

V Bruseli 5. 4. 2023
COM(2023) 185 final

2023/0093 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o odovzdávaní trestného konania

{SWD(2023) 77 final} - {SWD(2023) 78 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

So zvýšením cezhraničnej trestnej činnosti v trestnej justícii EÚ čoraz častejšie dochádza k situáciám, keď má viacero členských štátov právomoc viesť trestné stíhanie v tej istej veci. Napríklad príprava trestného činu sa môže uskutočniť v jednom členskom štáte, zatiaľ čo samotný trestný čin môže byť spáchaný v inom členskom štáte; páchatelia tohto činu môžu byť zatknutí v treťom členskom štáte a predmet trestného činu môže byť presunutý do štvrtého členského štátu. Platí to najmä pre trestné činy spáchané organizovanými zločineckými skupinami, ako je obchodovanie s drogami, prevádzka, obchodovanie s ľuďmi, obchodovanie so strelnými zbraňami, trestné činy proti životnému prostrediu, počítačová kriminalita alebo pranie špinavých peňazí. Viacnásobné trestné stíhanie v tej istej veci prináša problémy nielen v súvislosti s koordináciou a účinnosťou trestného stíhania, ale môže aj poškodiť práva a záujmy dotknutých osôb a môže viesť k duplicitne konaní. Žalovaní, obeť a svedkovia môžu byť predvolaní na vypočutie vo viacerých krajinách. Najmä opakované konania vedú k znásobenému obmedzovaniu ich práv a záujmov, napríklad práva voľného pohybu. V rámci európskeho priestoru spravodlivosti je vhodné zabrániť podľa možnosti takémuto nepriaznivému vplyvu a zabezpečiť, aby sa trestné konanie viedlo v štáte, ktorý je v najlepšej pozícii, napríklad v štáte, kde bola spáchaná väčšina trestnej činnosti.

Na účinný boj proti cezhraničnej trestnej činnosti a na zabezpečenie toho, aby sa trestný čin vyšetroval alebo stíhal v štáte, ktorý je v najlepšej pozícii, sú preto potrebné spoločné pravidlá odovzdávania trestného konania medzi členskými štátmi. Tento nástroj cezhraničnej spolupráce by priniesol pridanú hodnotu zlepšením riadneho fungovania európskeho priestoru spravodlivosti. Prispelo by to preto k účinnému a riadnemu výkonu trestnej justície v členských štátoch. Takéto spoločné pravidlá by mohli najmä pomôcť zabrániť zbytočným súbežným konaniam týkajúcim sa rovnakých skutkových okolností a rovnakej osoby v rôznych členských štátoch, čo by mohlo viesť k porušeniu základnej zásady trestného práva zakotvenej v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), že osoba nesmie byť stíhaná alebo odsúdená dvakrát za ten istý trestný čin (zásada *ne bis in idem*). Takisto by mohli znížiť počet viacnásobných konaní v súvislosti s rovnakými skutkovými okolnosťami alebo v súvislosti s tou istou osobou vedených v rôznych členských štátoch. Zároveň je v záujme účinnej trestnej justície zabezpečiť, aby bolo možné trestné konanie odovzdať v prípade prietáhov alebo odmietnutia odovzdania osoby na účely trestného stíhania na základe európskeho zatykača¹ z takých dôvodov, ako napríklad, že v inom členskom štáte prebieha súbežné konanie týkajúce sa toho istého trestného činu. Odovzdaním trestného konania by sa totiž mohlo umožniť predídanie beztrestnosti stíhanej osoby.

Hoci v mnohých situáciách môže byť odovzdanie trestného konania nutné, existujúce opatrenia na úrovni EÚ túto formu spolupráce neupravujú. Dohoda medzi členskými štátmi EÚ o odovzdávaní trestného konania bola podpísaná v roku 1990², ale nikdy nenadobudla platnosť z dôvodu nedostatočnej ratifikácie.

¹ Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi.

² <https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=1990106&DocLanguage=en>

Švédske predsedníctvo v júli 2009 predstavilo podnet v mene 16 členských štátov³ na rámcové rozhodnutie Rady o odovzdávaní trestného konania⁴. Členské štáty sa však rozhodli ukončiť rokovania po tom, ako 1. decembra 2009 vstúpila do platnosti Lisabonská zmluva⁵.

Keďže neexistuje osobitný právny akt EÚ, odovzdávanie trestného konania medzi členskými štátmi v súčasnosti prebieha prostredníctvom rôznych právnych nástrojov, pričom v rámci EÚ neexistuje jednotný právny rámec. Najkomplexnejší medzinárodný právny rámec pre odovzdávanie trestného konania – Európsky dohovor o odovzdávaní trestného konania z 15. mája 1972 – ratifikovalo a uplatňovalo len 13 členských štátov. Väčšina členských štátov využíva článok 21⁶ Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959⁷ ako mechanizmus navrhovania trestného stíhania podozrivého v inej zmluvnej strane dohovoru. V prípade tejto formy spolupráce je však postup odovzdania do značnej miery neregulovaný. Medzi ďalšie právne základy spolupráce v tejto oblasti patria vnútroštátne právne predpisy, dvojstranné alebo viacstranné dohody alebo zásada reciprocity.

Rumunské predsedníctvo vo svojej správe o ďalšom postupe v oblasti vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí v trestných veciach z mája 2019⁸ navrhlo ďalšie preskúmanie potreby legislatívneho návrhu o odovzdávaní trestného konania. V decembri 2020 Rada vo svojich záveroch o európskom zatykači⁹ vyzvala Komisiu, aby zvažila, či by bol uskutočniteľný nástroj EÚ o odovzdávaní konania a či by predstavoval pridanú hodnotu. Eurojust a Európska justičná sieť takisto nastolili¹⁰ niekoľko právnych a praktických otázok, s ktorými sa orgány stretávajú v prípade neexistencie jasných spoločných pravidiel a postupov, a vyzvali na vytvorenie nástroja EÚ v tejto oblasti.

Pri neexistencii spoločného právneho rámca a z dôvodu rozdielov medzi vnútroštátnymi systémami trestnej justície členských štátov, konkrétne či orgány prokuratúry členského štátu majú možnosť nezačať trestné stíhanie alebo či majú povinnosť stíhať každý trestný čin, ktorý patrí do ich právomoci, odovzdávanie trestného konania sprevádzalo viacero právnych a praktických problémov. Praktické skúsenosti ukazujú, že efektívnosť postupu odovzdania brzdia najmä zbytočné prietahy a nedostatočná komunikácia medzi orgánmi. Problémom je aj neúčinné trestné stíhanie, keďže k odovzdávaniu trestného konania vždy nedochádza vtedy, keď by to bolo v záujme spravodlivosti, napríklad v prípadoch, keď bol trestný čin spáchaný v jednom členskom štáte, ale obeť aj podozrivý sa nachádzajú v inom členskom štáte. Okrem

³ BE, BG, CZ, DK, EE, EL, ES, FR, LT, LV, HU, NL, RO, SI, SK a SE.

⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sk/TXT/?uri=CELEX%3A52009IG0912%2801%29#mtc3-C_2009219EN.01000701-E0003

⁵ Dôvodom bola zmena v rozhodovacom postupe, pričom predsedníctvo Rady očakávalo, že sa podľa Lisabonskej zmluvy predloží nový nástroj, dokumenty Rady 16437/09 a 16826/2/09.

⁶ Niekedy v spojení s článkom 6 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000.

⁷ <https://rm.coe.int/1680074cc8>

⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9728-2019-INIT/sk/pdf>

⁹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sk/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sk/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204(02))

¹⁰ [Eurojust report on the transfer of proceedings in the EU](#) (Správa Eurojustu o odovzdávaní trestného konania v EÚ) uverejnená v roku 2023, [Report on Eurojust Written Recommendations on jurisdictions](#) (Správa o písomných odporúčaníach Eurojustu o jurisdikciách) uverejnená v roku 2021, [Report on Eurojust's casework in the field of prevention and resolution of conflicts of jurisdiction](#) (Správa o prípadoch Eurojustu v oblasti predchádzania sporom o právomoci a ich riešenia) uverejnená v roku 2018 a [Report of the strategic seminar on conflicts of jurisdiction, transfer of proceedings and ne bis in idem](#) (Správa zo strategického seminára o sporoch o právomoci, odovzdávaní trestného konania a zásade ne bis in idem), ktorú Eurojust zorganizoval v roku 2015. [Záver 52. plenárneho zasadnutia EJS o úlohe EJS pri podpore praktického uplatňovania nástrojov vzájomného uznávania EÚ](#) uverejnené v roku 2019.

toho dožiadaný štát nemusí mať právomoc vo veci stíhať, ak by nebolo možné na účely stanovenia právomoci určiť kolízne kritérium. Konkrétne by v situáciách, keď sa odovzdanie osoby na základe európskeho zatykača zdrží alebo odmietne, mohol nedostatok právomoci stíhať vo veci v dožiadanom štáte dokonca viesť k beztretnosti. Uvedené problémy môžu viesť k prieťahom v trestnom konaní vyvolaným zdĺhavými postupmi odovzdania, ako aj k neefektívnemu využívaniu ľudských a finančných zdrojov, napríklad v dôsledku konaní prebiehajúcich súbežne v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch. Okrem toho rozdiely medzi vnútroštátnymi systémami, pokiaľ ide o postavenie, práva a záujmy podozrivých, obvinených osôb a obetí v prípadoch odovzdávania môžu viesť k právnej neistote a nedostatočnej ochrane práv dotknutých osôb.

S cieľom riešiť tieto problémy sa Komisia rozhodla navrhnúť nový nástroj o odovzdávaní trestného konania. Táto iniciatíva je zahrnutá do pracovného programu Komisie na rok 2022¹¹. Návrh má štyri ciele, a to:

1. zlepšenie účinného a riadneho výkonu spravodlivosti v EÚ;
2. zlepšenie dodržiavania základných práv v rámci odovzdávania trestného konania;
3. zvýšenie efektívnosti a právnej istoty odovzdávania trestného konania a
4. umožnenie odovzdávať trestné konanie, ak je to v záujme spravodlivosti, ale v súčasnosti to medzi členskými štátmi nie je možné, a obmedziť fenomén beztretnosti.

• **Súlady s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

V rámcovom rozhodnutí Rady 2009/948/SVV¹² sa stanovuje postup výmeny informácií a priamych konzultácií medzi príslušnými orgánmi s cieľom zabezpečiť účinné riešenie a predísť akýmkoľvek negatívnym dôsledkom vyplývajúcim zo súbežných konaní. Podobne sa v iných právnych predpisoch EÚ, najmä pokiaľ ide o osobitné druhy trestnej činnosti, ako je boj proti terorizmu [smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541, rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV] a organizovaná trestná činnosť (rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV), stanovujú skutočnosti, ktoré sa musia zohľadniť pri sústredení konaní do jedného členského štátu, ak viac ako jeden členský štát môže právoplatne začať trestné stíhanie na základe tých istých skutočností. Tieto právne akty však neupravujú postup odovzdania trestného konania, ktorý môže byť v takýchto prípadoch nevyhnutným riešením.

Kľúčovú úlohu pri uľahčovaní predbežných kontaktov a konzultácií a riešení otázok právomoci zohráva najmä Eurojust. Eurojust môže požiadať príslušné orgány dotknutých členských štátov, aby akceptovali, že jeden z nich môže byť v lepšej pozícii uskutočniť vyšetrovanie alebo trestné stíhanie konkrétnych trestných činov. Príslušné vnútroštátne orgány sú takisto povinné informovať Eurojust o prípadoch, v ktorých vznikne spor o právomoc, alebo keď je pravdepodobné, že takýto spor vznikne. Ciele tohto návrhu sú v súlade s nariadením (EÚ) 2018/1727 o Eurojuste¹³. Okrem toho Eurojust uverejnil usmernenia týkajúce sa rozhodovania o tom, „V rámci ktorej právomoci by sa malo viesť

¹¹ https://commission.europa.eu/system/files/2023-01/cwp2022_en.pdf

¹² Rámcové rozhodnutie Rady 2009/948/SVV z 30. novembra 2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní.

¹³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 138).

trestné stíhanie?¹⁴. Tieto usmernenia pomáhajú príslušným vnútroštátnym orgánom určiť právomoc, ktorá je na trestné stíhanie v cezhraničných veciach najvhodnejšia, navrhnutím faktorov, ktoré sa majú zohľadniť v prípadoch zahŕňajúcich viac právomocí.

Nástroje EÚ na cezhraničnú justičnú spoluprácu v trestných veciach zahŕňajú uznávanie rozsudkov a súdnych rozhodnutí týkajúcich sa: i) výkonov trestu¹⁵; ii) odovzdávania osôb na základe európskeho zatykača; iii) zhromažďovania dôkazov prostredníctvom európskeho vyšetrovacieho príkazu¹⁶; iii) ako aj postupov vzájomnej právnej pomoci, najmä spontánnej výmeny informácií¹⁷ a vedenia vyšetrovania trestných činov prostredníctvom spoločného vyšetrovacieho tímu¹⁸. Prijatím spoločných pravidiel o odovzdávaní trestného konania by sa doplnili právne predpisy EÚ o cezhraničnej justičnej spolupráci, a to najmä snahou zabrániť riziku beztrestnosti v prípade odmietnutia vydania osoby na základe európskeho zatykača s cieľom viesť trestné stíhanie. Žiadosti podľa tohto navrhovaného nariadenia možno vydávať v prípade akéhokoľvek trestného činu. Odovzdanie trestného konania preto môže predstavovať užitočnú alternatívu k vydaniu európskeho zatykača, ak sa ukáže, že je neprimeraný alebo že nie je možný, napríklad preto, že nie sú splnené hranice trestnej sadzby. Ak sa po prijatí navrhovaného právneho rámca budú orgány čoraz častejšie rozhodovať pre odovzdanie trestného konania, využívanie postupov týkajúcich sa európskeho zatykača by sa mohlo znížiť. Podobne by to mohlo viesť k zníženiu využívania európskeho príkazu¹⁹ na dohľad, ktorým sa umožňuje, aby podozrivý namiesto umiestnenia do vyšetrovacej väzby v zahraničí podliehal opatreniu dohľadu vo svojom domovskom členskom štáte až do začatia súdneho konania v inom členskom štáte.

Návrh vychádza z existujúcich minimálnych pravidiel EÚ týkajúcich sa práv jednotlivcov v trestnom konaní, ktoré boli prijaté s cieľom posilniť vzájomnú dôveru členských štátov v svoje systémy trestnej justície, a tým uľahčiť vzájomné uznávanie rozhodnutí v trestných veciach: šiestich smerníc o procesných právach 2010/64/EÚ²⁰, 2012/13/EÚ²¹, 2013/48/EÚ²², 2016/343²³, 2016/800²⁴ a 2016/1919²⁵, ako aj smernice o právach obetí 2012/29/EÚ²⁶.

¹⁴ https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/eurojust_jurisdiction_guidelines_2016_en.pdf

¹⁵ Napríklad rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii.

¹⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach.

¹⁷ Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii.

¹⁸ Na základe rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch alebo Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie vypracovaného Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii.

¹⁹ Rámcové rozhodnutie Rady 2009/829/SVV z 23. októbra 2009 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako alternatíve väzby medzi členskými štátmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 294, 11.11.2009, s. 20).

²⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1).

²¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).

²² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinu a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).

- **Súlad s ostatnými politikami EÚ**

V Haagskom programe na posilňovanie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii²⁷ sa od členských štátov vyžaduje, aby zväžili možnosti sústredenia trestného stíhania v cezhraničných prípadoch s viacerými stranami v jednom členskom štáte s cieľom zvýšiť účinnosť trestných stíhaní pri zaručení riadneho vykonávania spravodlivosti.

V programe opatrení na uplatňovanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach²⁸ sa vyžaduje nástroj, ktorý umožňuje odovzdávanie trestného konania do iných členských štátov.

V záveroch Rady z decembra 2020 na tému Európsky zatykač a konania o vydaní osôb – súčasné výzvy a ďalší postup sa Komisia vyzýva, aby zväžila vypracovanie legislatívneho návrhu.

Návrh je súčasťou stratégie EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti na roky 2021 – 2025E²⁹.

Odborná príprava odborníkov v oblasti justície týkajúca sa práva EÚ je základným nástrojom na zabezpečenie jeho správneho a účinného uplatňovania. Na prípravu odborníkov v oblasti justície, zabezpečenie ich schopnosti čeliť výzvam 21. storočia a ich priebežné informovanie o vývoji v oblasti práva EÚ prijala Komisia stratégiu európskej odbornej justičnej prípravy na roky 2021 – 2024³⁰. Cieľom stratégie je zabezpečiť, aby odborníci v oblasti spravodlivosti absolvovali odbornú prípravu o vývoji práva EÚ. V súlade s touto stratégiou by sa čoskoro po prijatí tohto návrhu musela zorganizovať odborná príprava všetkých odborníkov pôsobiacich v oblasti justície, aby sa zabezpečilo správne a bezproblémové uplatňovanie a používanie nových digitálnych nástrojov.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Právnym základom opatrení EÚ je článok 82 ods. 1 písm. b) a d) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). V tomto článku sa stanovuje právomoc EÚ stanoviť opatrenia, ktoré uľahčujú spoluprácu medzi súdnymi alebo rovnocennými orgánmi členských štátov pri trestnom stíhaní, ako aj predchádzajú sporom o právomoc medzi členskými štátmi a riešia ich.

---

²⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).

²⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1).

²⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

²⁷ Ú. v. EÚ C 53, 3.3.2005, s. 1.

²⁸ Ú. v. EÚ C 12, 15. 1. 2001, s. 10.

²⁹ Oznámenie Komisie o stratégii EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti na roky 2021 – 2025, COM(2021) 170 final.

³⁰ COM/2020/713 final.

V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

V súlade s článkami 1 až 3 Protokolu č. 21 o postavení Írska, ktorý je pripojený k ZEÚ a ZFEÚ, môže Írsko písomne oznámiť predsedovi Rady, že sa chce zúčastniť na prijatí a uplatňovaní akéhokoľvek takéhoto navrhovaného opatrenia, ak na to bude oprávnené. Oznámenie sa musí predložiť Rade do troch mesiacov od predloženia návrhu alebo iniciatívy podľa hlavy V časti 3 ZFEÚ.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Podľa článku 4 ods. 1 písm. j) ZFEÚ má EÚ a členské štáty spoločnú právomoc prijímať opatrenia v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Členské štáty preto môžu konať samostatne s cieľom upraviť odovzdávanie trestných konaní.

Právny rámec odovzdania trestného konania však nemožno uspokojivo a optimálne dosiahnuť na úrovni členských štátov, ktoré konajú samostatne, pretože ide o cezhraničnú záležitosť. Dokazuje to súčasný roztrieštený právny rámec, ktorý predstavuje právne a praktické výzvy. Ani dvojstranné dohody medzi členskými štátmi by problémy nevyriešili, keďže dohody tohto druhu by bolo nakoniec potrebné uzavrieť medzi všetkými členskými štátmi.

V odpovediach v rámci verejných a cielených konzultácií sa potvrdzuje, že sa opatreniami EÚ v tejto oblasti pravdepodobne dosiahnu lepšie výsledky ako opatreniami členských štátov.

Rada aj Európsky parlament uznali, že tieto výzvy si vyžadujú opatrenia presahujúce vnútroštátnu úroveň. Rada vo svojich záveroch z decembra 2020³¹ vyzvala Komisiu, aby zvažila nový návrh, a Európsky parlament vo svojom uznesení z decembra 2021³² vyzval Komisiu, aby predložila legislatívny návrh.

Vzhľadom na cezhraničný rozmer uvedených problémov si dosiahnutie cieľov vyžaduje, aby sa návrh prijal na úrovni Únie.

- **Proporcionalita**

V návrhu sa stanovujú pravidlá, na základe ktorých môže príslušný orgán v EÚ požiadať o prevzatie trestného konania, ak by sa tým zlepšil účinný a riadny výkon spravodlivosti a za predpokladu, že sa dodržia stanovené kritériá. Vybrané možnosti v celom navrhnutom texte predstavujú možnosti, ktoré najmenej narúšajú vnútroštátne systémy trestnej justície členských štátov, pričom sa zohľadňuje najmä skutočnosť, že v niektorých právnych systémoch je trestné stíhanie povinné (zásada zákonnosti) a v iných má prokurátor právomoc nestíhať, ak to nie je vo verejnom záujme (zásada oportunity).

Návrh sa obmedzuje na žiadosti vydané v trestnom konaní. Žiadosti možno vydať v prípade akéhokoľvek trestného činu, a preto by odovzdávanie trestného konania dopĺňalo systém odovzdávania osôb na základe európskeho zatykača a mohlo by predstavovať užitočnú alternatívu k vydávaniu európskeho zatykača, ak by sa to ukázalo ako neprimerané alebo nemožné, napríklad preto, že nie sú splnené hranice trestnej sadzby. Návrh takisto poskytuje dožiadanému orgánu dostatočnú diskrečnú právomoc odmietnuť žiadosť, najmä ak sa

³¹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sk/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sk/TXT/?uri=CELEX:52020XG1204(02))

³² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0501_SK.html

domnieva, že odovzdanie nie je v záujme účinného a riadneho výkonu spravodlivosti. Okrem toho žiadnemu dožiadanému orgánu neukladá povinnosť trestný čin trestne stíhať.

Stanovuje sa v ňom pravidlo, že dôkazy odovzdané žiadajúcim štátom sa nesmú odmietnuť pripustiť výlučne z dôvodu, že boli získané v inom členskom štáte, ale právomoc súdu prvého stupňa slobodne posúdiť dôkazy nie je týmto nariadením dotknutá. Návrh sa na tento účel riadi pravidlami, ktoré sú už stanovené v nariadení Rady (EÚ) 2017/1939³³.

V tomto nariadení sa v osobitných prípadoch stanovuje právomoc, aby sa zabezpečilo, že na účely odovzdania trestného konania v súlade s týmto nariadením môže dožiadaný štát vykonávať právomoc vo vzťahu k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje právo žiadajúceho štátu. Túto právomoc možno vykonávať len na základe žiadosti o odovzdanie trestného konania, ak je to v záujme účinného a riadneho výkonu spravodlivosti.

Návrh preto neprekračuje minimum, ktoré sa požaduje na dosiahnutie uvedených cieľov na európskej úrovni a ktoré je nevyhnutné na tento účel.

- **Výber nástroja**

Keďže návrh sa týka cezhraničných postupov, pri ktorých sa vyžadujú jednotné pravidlá, Komisia navrhuje ako právny nástroj nariadenie. Nariadenie je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch a záväzné v celom rozsahu. Zaručuje sa ním teda, že všetky členské štáty uplatňujú pravidlá rovnakým spôsobom a že pravidlá nadobúdajú účinnosť súčasne. Zabezpečuje sa ním právna istota tým, že sa zabráňuje rozdielnemu výkladu v jednotlivých členských štátoch, čím sa predchádza právnej rozdrobenosti a iným problémom, ktoré v súčasnosti ovplyvňujú odovzdanie trestného konania.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia pri príprave návrhu v roku 2021 a 2022 vykonala rozsiahle konzultácie. Konzultácie sa zameriavali na širokú škálu zainteresovaných strán zastupujúcich občanov, subjekty verejného sektora, príslušníkov akademickej obce a iné relevantné záujmové skupiny. Konzultácie zahŕňali i) verejnú spätnú väzbu k výzve na predkladanie podkladov; ii) otvorenú verejnú konzultáciu; iii) ciele konzultácie s orgánmi členských štátov, Eurojustom, Európskou justičnou sieťou, Európskou prokuratúrou, Europolom a Agentúrou Európskej únie pre základné práva; iv) stretnutie s expertmi z orgánov členských štátov a v) stretnutie so skupinou expertov Komisie na trestné právo.

Celkovo prevláda všeobecná zhoda, že by EÚ mala riešiť súčasné problémy s odovzdávaním trestného konania prijatím nového legislatívneho nástroja. Opakovane sa poukázalo na to, že je potrebný účinnejší cezhraničný postup a že orgány čelia v súčasnom právnom usporiadaní mnohým problémom, ktoré vyplývajú z nedostatku jasných spoločných postupov, ako je nedostatočná komunikácia, zbytočné prieťahy pri postupoch odovzdania, vysoké náklady na preklad dokumentov a neodôvodnené žiadosti o odovzdanie.

---

³³ Nariadenie Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (ďalej len „EPPO“) (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2017, s. 1).

Prijatá spätná väzba bola podkladom pri vypracúvaní návrhu a sprievodného pracovného dokumentu útvarov Komisie. Podrobné zhrnutie výsledku konzultácií vykonaných Komisiou je uvedené v pracovnom dokumente útvarov Komisie.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia okrem uvedených konzultácií so zainteresovanými stranami získala a využila expertízu z iných zdrojov.

Návrh vychádza najmä zo správ Eurojustu a Európskej justičnej siete³⁴.

V návrhu sa prihliada aj na výsledky výskumného projektu o odovzdávaní trestného konania v EÚ³⁵, ktorý spolufinancovala Európska komisia z programu Spravodlivosť.

- **Pracovný dokument útvarov Komisie**

K návrhu je priložený pracovný dokument útvarov Komisie³⁶, ktorý obsahuje podrobný opis problému a stanovuje ciele návrhu. Takisto sa v ňom analyzuje navrhované riešenie z hľadiska jeho účinnosti, efektívnosti, základných práv a súladu s ostatnými nástrojmi cezhraničnej justičnej spolupráce EÚ.

V súvislosti s touto iniciatívou sa nevykonalo žiadne posúdenie vplyvu, a to najmä z dôvodu nedostatku reálnych možností a obmedzeného vplyvu na občanov a podniky³⁷. Celkovo sa v pracovnom dokumente útvarov Komisie dospelo k záveru, že sa očakáva, že návrh výrazne zvýši účinnosť odovzdania trestného konania rôznymi spôsobmi, keďže by sa ním: i) zvýšila bezpečnosť prostredníctvom spôsobilosti vyšetrovať, stíhať a trestať trestné činy; ii) skrátili prieťahy pri postupe odovzdania; iii) umožnilo odovzdanie trestného konania, ak v súčasnosti nie je možné; a iv) zvýšila právna istota.

Zavedením úplného postupu podávania žiadostí a prijímania rozhodnutí o odovzdaní trestného konania so spoločným zoznamom kritérií, taxatívnym výpočtom dôvodov zamietnutia a jasnými povinnosťami reagovať sa očakáva, že vďaka návrhu sa zvýši počet úspešne odovzdaných trestných konaní. Komplexný právny rámec by poskytol väčšiu právnu istotu pre všetky zainteresované strany a znížil úroveň rozdrobenosti.

Očakáva sa, že vplyv na občanov bude pozitívny. V situácii, keď by jednotlivci boli účastníkmi trestného konania, či už ako podozriví, alebo ako obeť, by spoločný právny rámec prispel k zabezpečeniu blízkosti konania, ktoré by sa podľa možnosti uskutočnilo v členskom štáte ich štátnej príslušnosti/miesta pobytu. Hoci sa to nebude uplatňovať vo všetkých prípadoch, keďže to bude závisieť od okolností jednotlivéj veci (napr. viacerí podozriví alebo obeť z rôznych členských štátov), očakáva sa celkový pozitívny vplyv na nich.

Očakáva sa, že zavedením decentralizovaného informačného systému sa zvýši efektívnosť a účinnosť komunikácie medzi orgánmi. Komunikácia prostredníctvom tohto elektronického nástroja má orgánom ušetriť čas a náklady. Decentralizovaný informačný systém by umožnil urýchliť tok informácií medzi jej používateľmi, zvýšiť bezpečnosť vymieňaných údajov, ako

---

³⁴ Pozri poznámku pod čiarou 11.

³⁵ <https://www.eur.nl/en/esl/research/our-research/eu-and-nwo-funded-research-projects/transfer-criminal-proceedings>

³⁶ SWD(2023) 77

³⁷ Ako sa ďalej vysvetľuje v pracovnom dokumente útvarov Komisie.

aj transparentnosť. Možno očakávať, že používanie digitálneho kanála bude mať kladný vplyv na životné prostredie vzhľadom na znížené používanie papiera a pošty. Okrem toho sa očakávajú pozitívne vplyvy na zjednodušenie a administratívnu záťaž.

- **Základné práva**

Konania, ktoré v súvislosti s tým istým trestným činom súbežne prebiehajú v rôznych členských štátoch, je nielen zložité koordinovať a účinne viesť, ale vytvárajú aj neprímeranú záťaž pre dotknuté osoby, ktoré sú vystavené zdvojeným postupom a čelia mnohým obmedzeniam svojich práv a záujmov v dôsledku jednotlivých príkazov na zatknutie, prehliadok a výsluchov vykonávaných v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch. Hrozí takisto porušenie základnej zásady trestného práva, že osoba nesmie byť stíhaná a potrestaná dvakrát za ten istý trestný čin. Cieľom návrhu je zabrániť takýmto porušeniam a zabezpečiť, aby sa konania sústredili v členskom štáte, ktorý má najvýhodnejšiu pozíciu na uskutočnenie trestného stíhania, a to uľahčením odovzdávania trestných konaní medzi členskými štátmi. Rastúci počet návrhov na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru Európskej únie v posledných rokoch, ktorými sa požadovalo objasnenie výkladu zásady *ne bis in idem* podľa práva EÚ, dokazuje, že súbežné konania, ktoré môžu viesť k porušeniu tejto zásady, sa pravdepodobne v praxi vyskytujú a často je ťažké ich odhaliť a vyriešiť. To sa odráža aj v správe o prípadoch Eurojustu³⁸, kde sa konštatuje, že veľmi často, keď sa vnútroštátne orgány dozvedia o existencii súbežných konaní pre tie isté skutky a proti tej istej osobe v inom členskom štáte, je odovzdanie trestného konania zásadným riešením, aby sa zabránilo porušeniu zásady *ne bis in idem* a aby sa dodržal článok 50 charty a článok 54 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

Návrh obsahuje viacero záruk na zabezpečenie dodržiavania základných práv jednotlivcov zapojených do postupu odovzdania. Zásahom justičného orgánu v prípade, že sa o odovzdanie žiada v žiadajúcom aj dožiadanom štáte, sa zabezpečuje, že bola skontrolovaná zákonnosť opatrenia a že žiadosť neprímerane nezasahuje do základných práv. Žiadajúci orgán je povinný v jednotlivých prípadoch zabezpečiť, aby boli splnené kritériá na odovzdanie trestného konania. Okrem toho s podozrivou alebo obvinenou osobou, ako aj s obeťami s miestom pobytu v žiadajúcom štáte treba konzultovať o zamýšľanom odovzdaní a musí sa im poskytnúť možnosť vyjadriť svoje stanovisko v jazyku, ktorému rozumejú. Podozrivé a obvinené osoby, ako aj obeť s miestom pobytu v žiadajúcom štáte sú informované o rozhodnutí, či prijať alebo odmietnuť odovzdanie trestného konania, ako aj o dostupných opravných prostriedkoch na účely napadnutia rozhodnutia o prijatí odovzdania. Na povinnosť konzultácie, ako aj na povinnosť poskytovať informácie o prijatom rozhodnutí sa môžu vzťahovať výnimky, ak by to mohlo porušiť dôvernú vyšetrenia. V návrhu sa osobitne stanovuje právo na účinný opravný prostriedok pre podozrivé, obvinené osoby a obeť proti rozhodnutiu o prijatí odovzdania trestného konania. Preskúmanie justičným orgánom tu slúži ako ďalšia záruka. Dôvody na odmietnutie existujú pri nedodržaní zásady *ne bis in idem*, ako aj na základe imunity a výsad. Okrem toho sa v návrhu ako všeobecná záruka výslovne uvádza, že jeho ustanovenia by sa nemali vykladať tak, že je dotknutá povinnosť dodržiavať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 ZEÚ.

Napokon, keďže návrhom sa upravuje odovzdanie trestných konaní, na tieto trestné konania sa vzťahujú všetky procesné záruky v rámci trestného práva. Ide najmä o právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu zakotvené v článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach a v článkoch 47 a 48 charty. Okrem toho sem patria aj príslušné právne

³⁸ <https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/eurojust-report-on-the-transfer-of-proceedings-in-the-eu.pdf>

predpisy na úrovni EÚ, ktoré sa týkajú procesných práv pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní, konkrétne smernice 2010/64/EÚ, 2012/13/EÚ, 2013/48/EÚ, 2016/343, 2016/800 a 2016/1919. Stanovením minimálnych noriem ochrany v trestnom konaní v celej EÚ vedú tieto smernice k zvýšenej dôvere v systémy trestnej justície všetkých členských štátov, čo by malo viesť k účinnejšej justičnej spolupráci v atmosfére vzájomnej dôvery.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Členským štátom môžu vzniknúť jednorazové náklady na prispôbenie sa novým pravidlám podľa nariadenia, najmä náklady vyplývajúce z potreby zabezpečiť pre sudcov, prokurátorov a zástupcov ďalších príslušných orgánov odbornú prípravu zameranú na nové pravidlá. Predpokladá sa, že hlavnými opakujúcimi sa nákladmi budú náklady na preklad spisových dokumentov. Očakáva sa však, že tieto náklady budú do určitej miery vyvážené zvýšením efektívnosti a úsporami nákladov, ktoré by sa vďaka nariadeniu dosiahli.

Ustanovenia návrhu o elektronickej komunikácii prostredníctvom decentralizovaného informačného systému v súlade s nariadením (EÚ) .../... [nariadenie o digitalizácii]³⁹ by mali vplyv aj na rozpočet EÚ. Tieto náklady, ktoré sa majú pokryť z rozpočtu programu Spravodlivosť, by boli menšie, pretože decentralizovaný informačný systém by sa nemusel vyvíjať úplne od začiatku, ale vyvinul by sa pre mnohé nástroje EÚ v oblasti súdnej spolupráce v trestných veciach v rámci [nariadenia o digitalizácii], pričom by na postup navrhovaný v tomto návrhu boli potrebné len malé úpravy.

Členským štátom by takisto vznikli náklady spojené s inštaláciou a údržbou miest prístupu decentralizovaného informačného systému, ktoré by sa nachádzali na ich území, ako aj s prispôbením ich vnútroštátnych informačných systémov, aby boli interoperabilné s miestami prístupu. Ako sa však už uviedlo, väčšina týchto finančných investícií by sa už vynaložila v rámci digitalizácie iných nástrojov EÚ v oblasti súdnej spolupráce v trestných veciach. Členské štáty by sa okrem toho mohli uchádzať o granty na financovanie týchto nákladov v rámci príslušných programov financovania EÚ, najmä fondov politiky súdržnosti a programu Spravodlivosť.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Nariadenie je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch bez toho, aby sa najprv muselo transponovať do vnútroštátneho práva. V návrhu sa stanovujú primerané povinnosti v oblasti monitorovania, hodnotenia a podávania správ.

Komisia zorganizuje stretnutia expertov členských štátov s cieľom prediskutovať problémy vyplývajúce z odovzdávania trestného konania. Eurojust a Európska justičná sieť budú zohrávať dôležitú úlohu pri postupe odovzdania. Tieto fóra, ako aj iné profesionálne siete možno použiť na získanie spätnej väzby od odborníkov (subjektov verejného sektora členských štátov) o skúsenostiach a problémoch s praktickým uplatňovaním nariadenia.

---

³⁹ Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o digitalizácii justičnej spolupráce a prístupu k spravodlivosti v cezhraničných občianskych, obchodných a trestných veciach a o zmene určitých aktov v oblasti justičnej spolupráce, COM(2021) 759 final.

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu do piatich rokov po začatí uplatňovania nariadenia. Správa bude okrem iným zdrojov vychádzať z príspevkov orgánov členských štátov a iných príslušných zainteresovaných strán.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Návrh tvorí päť kapitol: i) všeobecné ustanovenia; ii) odovzdanie trestného konania; iii) účinky odovzdania trestného konania; iv) komunikačné prostriedky a v) záverečné ustanovenia.

KAPITOLA I: Všeobecné ustanovenia

V článku 1 sa vymedzuje predmet návrhu. V návrhu sa stanovujú pravidlá, podľa ktorých môže členský štát prevziať trestné konanie na žiadosť iného členského štátu. Návrh sa uplatňuje vo všetkých prípadoch odovzdania trestného konania v EÚ od chvíle, keď bola osoba označená za podozrivú.

V článku 2 sa na účely návrhu vymedzujú pojmy „žiadajúci štát“, „dožiadaný štát“, „žiadajúci orgán“, „dožiadaný orgán“, „decentralizovaný informačný systém“ a „obet“.

Vymedzenie pojmov „žiadajúci“ a „dožiadaný“ orgán sa musí vykladať v spojení s článkom 30, podľa ktorého sú členské štáty povinné oznámiť Komisii príslušné žiadajúce a dožiadané orgány.

V článku 3 sa stanovuje právomoc v osobitných prípadoch. Dožiadaný orgán môže prijať odovzdanie trestného konania len vtedy, ak má právomoc stíhať trestný čin. V snahe zvýšiť efektívnosť postupu odovzdania sa v tomto ustanovení preto stanovuje, že v situáciách uvedených v uvedenom článku sa právomoc sa prizná dožiadanému štátu v prípadoch, keď by ju inak nemal. Dožiadaný štát by mal mať právomoc súdiť trestné činy, v prípade ktorých sa žiada o odovzdanie, vždy, keď sa tento členský štát považuje za štát, ktorý má najvýhodnejšiu pozíciu na uskutočnenie trestného stíhania. Túto právomoc možno vykonávať len na základe žiadosti o odovzdanie trestného konania z iného členského štátu, ktorý má pôvodnú právomoc stíhať trestný čin.

Cieľom článku 4 je poskytnúť právny základ pre orgány žiadajúceho štátu, ktoré majú pôvodnú právomoc začať trestné konanie, vzdať sa práva na trestné konanie, pozastaviť ho alebo ho zastaviť v prospech členského štátu, ktorý je v lepšej pozícii na trestné stíhanie. Toto ustanovenie je navrhnuté tak, aby členské štáty, ktorých právne systémy sa zakladajú na povinnom trestnom stíhaní, mohli využívať ustanovenia tohto nariadenia.

KAPITOLA 2: ODOVZDANIE TRESTNÉHO KONANIA

V tejto kapitole sa stanovujú kritériá, postup vydávania žiadostí o odovzdanie trestného konania a postup prijímania rozhodnutia o odovzdaní trestného konania. Cieľom takýchto spoločných pravidiel je zabrániť tomu, aby sa v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch viedlo zbytočné súbežné trestné konanie týkajúce sa rovnakých skutkových okolností a rovnakej osoby, ako aj znížiť počet viacnásobných konaní a predísť beztrestnosti v prípade odmietnutia odovzdania osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač.

V článku 5 sa stanovujú kritériá na vydanie žiadosti o odovzdanie konania.

Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky trestné činy. Trestné konanie sa chápe tak, že zahŕňa všetky štádiá trestného konania vrátane predsúdneho a súdneho štádia konania. Toto nariadenie sa neuplatňuje na žiadosti o odovzdanie správneho konania.

Týmto nariadením sa neukladá žiadna povinnosť požiadať o odovzdanie trestného konania. Ak sa žiadajúci orgán domnieva, že odovzdanie trestného konania je potrebné a vhodné, a najmä že sa uplatňuje jedno alebo viacero kritérií uvedených v článku 5 ods. 2, môže požiadať iný členský štát, ktorý je v lepšej pozícii stíhať trestný čin, aby toto trestné konanie prevzal. Zoznam kritérií nie je úplný. To, či je žiadosť o odovzdanie trestného konania opodstatnená, by sa malo dôkladne v jednotlivých prípadoch posúdiť, aby sa určil členský štát, ktorý je v najlepšej pozícii stíhať daný trestný čin, a každá žiadosť by mala byť jasne odôvodnená.

Toto nariadenie takisto podozrivej alebo obvinenej osobe alebo obeti umožňuje požiadať príslušné orgány žiadajúceho štátu alebo dožiadaného štátu o začatie postupu odovzdania trestného konania. Z takýchto žiadostí však nevyplýva žiadajúcemu ani dožiadanému štátu povinnosť požiadať o odovzdanie trestného konania ani ho odovzdať dožiadanému štátu.

V článku 6 sa stanovujú pravidlá zohľadňovania práv a záujmov podozrivej alebo obvinenej osoby pri rozhodovaní o odovzdaní trestného konania. Žiadajúci orgán je predovšetkým povinný podozrivú alebo obvinenú osobu informovať o zamýšľanom odovzdaní trestného konania a dať jej možnosť vyjadriť svoje stanovisko za predpokladu, že to nie je v rozpore s dôvernou povahou vyšetrovania, a okrem prípadu, keď napriek primeranému úsiliu žiadajúceho orgánu nemožno podozrivú alebo obvinenú osobu nájsť. Žiadajúci orgán by mal toto stanovisko pri rozhodovaní o odovzdaní náležite zvážiť.

V článku 7 sa stanovujú pravidlá zohľadňovania práv a záujmov obeť pri rozhodovaní o odovzdaní trestného konania. Konkrétne, ak má obeť bydlisko v žiadajúcom štáte, žiadajúci orgán je povinný informovať obeť o zamýšľanom odovzdaní trestného konania a dať jej možnosť vyjadriť svoje stanovisko, ak to nie je v rozpore s dôvernou povahou vyšetrovania. Žiadajúci orgán by mal toto stanovisko pri rozhodovaní o odovzdaní náležite zvážiť.

V článku 8 sa stanovuje, že v dožiadanom štáte by mal byť zaručený opravný prostriedok proti rozhodnutiu o prijatí odovzdania trestného konania.

V článku 9 sa stanovuje postup na vydanie žiadosti o odovzdanie. Žiadosť o odovzdanie trestného konania sa musí podať vyplnením štandardného osvedčenia uvedeného v prílohe k návrhu. V tomto článku sa takisto stanovujú požiadavky na preklad žiadosti a akékoľvek iné písomné informácie pripojené k žiadosti. V návrhu sa stanovuje priame zasielanie žiadosti medzi žiadajúcim a dožiadaným orgánom, ale poskytuje aj možnosť pomoci zo strany ústredných orgánov.

V článku 10 sa vyžaduje, aby žiadajúci orgán po zaslaní žiadosti bez zbytočného odkladu informoval dožiadaný orgán o všetkých procesných úkonoch alebo opatreniach prijatých v žiadajúcom štáte, ktoré majú vplyv na trestné konanie.

V článku 11 sa žiadajúcemu orgánu poskytuje možnosť stiahnuť svoju žiadosť o odovzdanie trestného konania kedykoľvek pred doručením rozhodnutia dožiadaného orgánu o prijatí odovzdania.

V článku 12 sa stanovuje, že dožiadaný orgán musí prijať rozhodnutie o tom, či prijíma odovzdanie trestného konania, a ak sa rozhodne prijať odovzdanie trestného konania, musí prijať potrebné opatrenia v súlade so svojím vnútroštátnym právom. Dožiadaný orgán má možnosť naďalej rozhodnúť, ktoré kroky podniknúť v súvislosti s trestným činom, s ktorým žiadosť súvisí. Nič v tomto nariadení by sa nemalo vykladať ako zasahovanie do akejkoľvek diskrečnej právomoci prokuratúry stanovenej vnútroštátnym právom a neexistuje žiadna povinnosť stíhať vo veci, ktorá bola odovzdaná. V tomto nariadení sa žiadajúcemu orgánu ukladá aj povinnosť poskytnúť dožiadanému orgánu potrebné spisové dokumenty, keď dožiadaný orgán prijme odovzdanie trestného konania, ale ponecháva žiadajúcemu a dožiadanému orgánu priestor na to, aby sa poradili a dohodli, ktoré dokumenty by sa mali doručiť a preložiť.

V článku 13 je uvedený taxatívny zoznam dôvodov na odmietnutie odovzdania trestného konania, a to tak povinných, ako aj nepovinných. Povinné dôvody na odmietnutie sa vzťahujú na prípady, keď by stíhanie skutkovej podstaty činov, ktoré tvoria základ trestných konaní, ktoré sú predmetom odovzdania, nebolo v dožiadanom štáte možné, napríklad keď konanie, pre ktoré sa žiada o odovzdanie, sa v dožiadanom štáte nepovažuje za trestný čin. Nepovinné dôvody na odmietnutie zahŕňajú iné situácie, v ktorých môže vzniknúť prekážka pre prevzatie trestného konania. Umožňujú dožiadanému orgánu najmä flexibilitu, pokiaľ ide o odovzdanie trestného konania, ktoré nepovažuje za konanie v záujme účinného a riadneho výkonu spravodlivosti.

V snahe zabezpečiť účinné cezhraničné postupy sa v článku 14 stanovuje lehota na prijatie rozhodnutia o prijatí odovzdania. Stanovuje sa v ňom aj prerušenie lehoty, ak je potrebné požiadať o odňatie výsady alebo imunity.

V článku 15 sa žiadajúce a dožiadané orgány nabádajú, aby sa navzájom bezodkladne radili, aby sa zabezpečilo účinné uplatňovanie tohto nariadenia.

V článku 16 sa stanovuje, že žiadajúce a dožiadané orgány môžu požiadať o pomoc Eurojust alebo Európsku justičnú sieť v ktoromkoľvek štádiu konania.

V článku 17 sa stanovuje, že každý členský štát znáša svoje vlastné náklady na odovzdanie trestného konania, ale žiadajúci orgán môže v určitých prípadoch dožiadanému orgánu predložiť návrh na rozdelenie nákladov.

V článku 18 sa poskytuje možnosť určiť ústredné orgány na účely administratívnej pomoci. Ak si členský štát želá využiť túto možnosť, je povinný informovať Komisiu o určenom ústrednom orgáne v súlade s článkom 30.

KAPITOLA 3: ÚČINKY ODOVZDANIA TRESTNÉHO KONANIA

V tejto kapitole sa stanovujú účinky odovzdania trestného konania.

V článku 19 sa stanovuje, že v žiadajúcom štáte sa odovzdané trestné konanie musí pozastaviť alebo zastaviť po prijatí informácií potvrdzujúcich, že dožiadaný orgán toto trestné konanie preberá. Žiadajúci orgán môže pokračovať v trestnom konaní alebo ho obnoviť, len ak dožiadaný orgán prijme rozhodnutie o jeho zastavení za predpokladu, že takéto rozhodnutie neporušuje zásadu *ne bis in idem*. Možnosť obete iniciovať trestné konanie alebo požiadať o obnovenie trestného konania v žiadajúcom štáte v súlade s vnútroštátnym právom tohto štátu zostáva nedotknutá, ak neporušuje zásadu *ne bis in idem*.

V článku 20 sa stanovuje, že vnútroštátne právo a postupy dožiadaného štátu sa uplatňujú na trestné konanie až po jeho odovzdaní. Akýkoľvek úkon, vyšetrovacie opatrenie alebo dôkazy zhromaždené v žiadajúcom štáte na účely predmetného trestného konania by mali mať v dožiadanom štáte rovnakú platnosť, ako keby boli právoplatne vykonané jeho orgánmi, ak by to nebolo v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku dožiadaného štátu. Po odovzdaní trestného konania by dožiadaný štát mal uplatniť svoje vnútroštátne právne predpisy na určenie trestu za daný trestný čin. Ak bol trestný čin spáchaný na území žiadajúceho štátu, dožiadané orgány môžu pri určovaní trestu zohľadniť maximálny trest stanovený právnymi predpismi žiadajúceho štátu, pokiaľ je to v prospech obvinenej osoby a v súlade s právnymi predpismi dožiadaného štátu. Účelom tohto ustanovenia je zabrániť situáciám, keď by odovzдание trestného konania viedlo k tomu, že by dožiadaný štát uložil vyšší trest, ako maximálny trest stanovený za ten istý trestný čin v žiadajúcom štáte. Tým sa zabezpečí dodržiavanie zásady právnej istoty a predvídateľnosti rozhodného práva pre dotknuté podozrivé alebo obvinené osoby.

V článku 21 sa dožiadanému orgánu stanovuje povinnosť informovať žiadajúci orgán o každom rozhodnutí vydanom na konci trestného konania.

KAPITOLA 4: KOMUNIKAČNÉ PROSTRIEDKY

Táto kapitola obsahuje ustanovenia o prostriedkoch elektronickej komunikácie medzi žiadajúcim a dožiadaným orgánom, ako aj s ústrednými orgánmi a s Eurojustom prostredníctvom decentralizovaného informačného systému.

KAPITOLA 5: ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Táto kapitola obsahuje ustanovenia o štatistikách, podávaní správ a prijímaní delegovaných aktov, ak by bolo potrebné zmeniť osvedčenie, ktoré tvorí prílohu k tomuto návrhu, o oznámeniach členských štátov, vzťahoch medzi návrhom a medzinárodnými dohodami a dojednaniami, ako aj prechodné ustanovenia o komunikačných prostriedkoch medzi orgánmi pred tým, ako sa začne uplatňovať povinnosť používať decentralizovaný informačný systém.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o odovzdávaní trestného konania**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 1 písm. b) a d),

so zreteľom na návrh Európskej Komisie,

so zreteľom na návrh Európskej komisie, po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁴⁰,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Únia si dala za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- (2) V Haagskom programe na posilňovanie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii⁴¹ sa od členských štátov vyžaduje, aby zvážili možnosti sústredenia trestného stíhania v cezhraničných prípadoch s viacerými stranami v jednom členskom štáte s cieľom zvýšiť účinnosť trestných stíhaní pri zaručení riadneho vykonávania spravodlivosti.
- (3) V programe opatrení na uplatňovanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach⁴² sa vyžaduje nástroj, ktorý umožňuje odovzdávanie trestného konania do iných členských štátov.
- (4) Na zvýšenie účinného a riadneho výkonu trestnej justície v rámci spoločného priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a na zabezpečenie toho, aby sa trestný čin vyšetroval alebo stíhal v štáte, ktorý je v najlepšej pozícii, je potrebné ďalej rozvíjať justičnú spoluprácu medzi členskými štátmi. Spoločné pravidlá pre členské štáty týkajúce sa odovzdávania trestného konania by mohli najmä pomôcť zabrániť zbytočným súbežným konaniam v rôznych členských štátoch týkajúcim sa rovnakých skutkových okolností a rovnakej osoby, ktoré by mohli viesť k porušeniu zásady *ne bis in idem*. Takisto by mohli znížiť počet viacnásobných trestných konaní v súvislosti s rovnakými skutkovými okolnosťami alebo v súvislosti s tou istou osobou, ktoré sa

⁴⁰ Ú. v. EÚ C , , s. .

⁴¹ Ú. v. EÚ C 53, 3.3.2005, s 1.

⁴² Ú. v. EÚ C 12, 15. 1. 2001, s 10.

vedú v rôznych členských štátoch. Ich cieľom je takisto zabezpečiť, aby bolo možné trestné konanie odovzdať v prípade prietahov alebo odmietnutia odovzdania osoby na účely trestného stíhania na základe európskeho zatykača⁴³ z takých dôvodov, ako napríklad, že v inom členskom štáte prebieha súbežné trestné konanie týkajúce sa toho istého trestného činu, aby sa umožnilo predísť beztrestnosti stíhanej osoby.

- (5) Spoločné pravidlá odovzdávania trestných konaní sú nevyhnutné aj na účinný boj proti cezhraničnej trestnej činnosti. To je zvlášť dôležité v prípade trestných činov páchaných organizovanými zločineckými skupinami, ako je obchodovanie s drogami, prevádzkačstvo, obchodovanie s ľuďmi, obchodovanie so strelnými zbraňami, trestné činy proti životnému prostrediu, počítačová kriminalita alebo pranie špinavých peňazí. Trestné stíhanie organizovaných zločineckých skupín, ktoré pôsobia vo viacerých členských štátoch, môže príslušným orgánom spôsobovať veľké ťažkosti. Odovzdanie trestného konania je dôležitým nástrojom, ktorý by posilnil boj proti organizovaným zločineckým skupinám, ktoré pôsobia v členských štátoch v celej EÚ.
- (6) V záujme zabezpečenia účinnej spolupráce medzi žiadajúcimi a dožiadanými orgánmi v súvislosti s odovzdaním trestného konania by takéto pravidlá mali byť stanovené v právne záväznom a priamo uplatniteľnom akte Únie.
- (7) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na všetky žiadosti vydané v rámci trestných konaní. Trestné stíhanie je autonómnym pojmom práva Únie, ktorý vykladá Súdny dvor Európskej únie bez ohľadu na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, a začína od chvíle, keď sa osoby od príslušných orgánov členského štátu dozvedia, že sú podozrivé alebo obvinené zo spáchania trestného činu, až do ukončenia uvedeného konania, pričom sa pod tým rozumie právoplatné rozhodnutie o otázke, či podozrivá alebo obvinená osoba spáchala trestný čin, vrátane prípadného vynesenia rozsudku a rozhodnutia o opravnom prostriedku.
- (8) Cieľom rámcového rozhodnutia Rady 2009/948/SVV⁴⁴ je predchádzať situáciám, keď sa voči rovnakej osobe vedú súbežné trestné konania v rôznych členských štátoch vo veci rovnakých skutkov, ktoré by mohli viesť ku konečnému rozhodnutiu týchto konaní v dvoch alebo vo viacerých členských štátoch. Ustanovuje sa ním preto postup priamych konzultácií medzi príslušnými orgánmi dotknutých členských štátov s cieľom dosiahnuť konsenzus o akomkoľvek účinnom riešení s cieľom vyhnúť sa nepriaznivým následkom vyplývajúcim z takýchto súbežných konaní a strate času a zdrojov dotknutých príslušných orgánov. Ak sa príslušné orgány dotknutých členských štátov po konzultáciách v súlade s uvedeným rámcovým rozhodnutím rozhodnú sústrediť konanie v jednom členskom štáte odovzdaním trestného konania, malo by sa na takéto odovzdanie použiť toto nariadenie.
- (9) Ďalšie právne nástroje v oblasti trestných vecí, najmä tie, ktoré súvisia s osobitnými druhmi trestnej činnosti, ako je smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541⁴⁵, rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV⁴⁶ a rámcové rozhodnutie Rady

---

⁴³ Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (2002/584/SVV) (Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1).

⁴⁴ Rámcové rozhodnutie Rady 2009/948/SVV z 30. novembra 2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní (Ú. v. EÚ L 328, 15.12.2009, s. 42).

⁴⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

2008/841/SVV⁴⁷, zahŕňajú ustanovenia odkazujúce na skutočnosti, ktoré sa majú zohľadniť pri sústredení konaní do jedného členského štátu, ak viac ako jeden členský štát môže právoplatne začať trestné stíhanie na základe tých istých skutočností. Ak sa príslušné orgány dotknutých členských štátov na základe spolupráce v súlade s uvedenými právnymi aktmi rozhodnú sústrediť konanie v jednom členskom štáte odovzdaním trestného konania, malo by sa na takéto odovzdanie použiť toto nariadenie.

- (10) Bolo prijatých niekoľko právnych aktov Únie o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach na účely výkonu trestov v iných členských štátoch, najmä rámcové rozhodnutia Rady 2005/214/SVV⁴⁸, 2008/909/SVV⁴⁹ a 2008/947/SVV⁵⁰. Toto nariadenie by malo dopĺňať ustanovenia uvedených rámcových rozhodnutí a malo by sa vykladať ako nariadenie, ktorým nie je dotknuté ich uplatňovanie.
- (11) Týmto nariadením nie je dotknutá spontánna výmena informácií, ktorá sa upravuje inými právnymi aktmi Únie.
- (12) Toto nariadenie sa nevzťahuje na rozhodnutia o zmene pridelenia, spojení alebo vylúčení vecí, v ktorých Európska prokuratúra vykonala svoju právomoc v súlade s nariadením Rady (EÚ) 2017/1939⁵¹.
- (13) Na účely tohto nariadenia by členské štáty mali určiť príslušné orgány tak, aby sa tým podporovala zásada priameho kontaktu medzi uvedenými orgánmi.
- (14) Na účely administratívneho zasielania a prijímania žiadostí o odovzdanie trestného konania, ako aj na účely inej úradnej korešpondencie týkajúcej sa takýchto žiadostí by členské štáty mohli určiť jeden alebo viacero ústredných orgánov, ak je to potrebné vzhľadom na štruktúru ich vnútroštátnych právnych systémov. Takéto ústredné orgány by mohli takisto poskytovať administratívnu podporu, zohrávať koordinačné a asistenčné úlohy, a tým uľahčovať a podporovať prijímanie žiadostí o odovzdanie trestného konania.
- (15) V niektorých právnych aktoch Únie sa už od členských štátov vyžaduje, aby prijali potrebné opatrenia na určenie právomoci vo vzťahu ku konkrétnym trestným činom,

---

⁴⁶ Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu (2002/475/SVV) (Ú. v. ES L 164, 22.6.2002, s. 3).

⁴⁷ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu (Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42).

⁴⁸ Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie, Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2005, s. 16.

⁴⁹ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 327, 5.12.2008, s. 27).

⁵⁰ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami (Ú. v. EÚ L 337, 16.12.2008, s. 102).

⁵¹ Nariadenie Rady (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry (ďalej len „EPPO“) (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2017, s. 1).

ako sú trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami⁵² alebo falšovaním eura⁵³ v prípadoch, keď sa odovzdanie osoby odmietne.

- (16) V tomto nariadení sa stanovuje právomoc v osobitných prípadoch, aby sa zabezpečilo, že na účely odovzdania trestného konania v súlade s týmto nariadením, ak je to v záujme účinného a riadneho výkonu spravodlivosti, môže dožiadaný štát vykonávať právomoc vo vzťahu k trestným činom, na ktoré sa vzťahuje právo žiadajúceho štátu. Dožiadaný štát by mal mať právomoc súdiť trestné činy, v prípade ktorých sa žiada o odovzdanie, vždy, keď sa tento členský štát považuje za štát, ktorý má najvýhodnejšiu pozíciu na uskutočnenie trestného stíhania.
- (17) Takáto právomoc by sa mala určiť v situáciách, keď dožiadaný štát odmieta odovzdať podozrivú alebo obvinenú osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač a ktorá sa nachádza v dožiadanom štáte a je jeho štátnym príslušníkom alebo v ňom má pobyť, ak sa takéto odmietnutie zakladá na osobitných dôvodoch uvedených v tomto nariadení. Dožiadaný štát by mal mať právomoc aj vtedy, keď má trestný čin účinky alebo spôsobí ujmu najmä v dožiadanom štáte. Ujma by sa mala zohľadniť vždy, keď je súčasťou základných znakov trestného činu, a to v súlade s právom dožiadaného štátu. Dožiadaný štát by mal mať súdnu právomoc aj vtedy, keď v tomto štáte už prebieha trestné konanie proti rovnakej podozrivej alebo obvinenej osobe týkajúce sa iných skutočností, aby sa celá trestná činnosť uvedenej osoby mohla posudzovať v jednom trestnom konaní, alebo ak v tomto štáte prebieha trestné konanie proti iným osobám týkajúce rovnakých alebo súvisiacich skutočností, čo môže byť relevantné najmä pre sústredenie vyšetrovania a stíhania zločineckej organizácie v jednom členskom štáte. V oboch prípadoch by podozrivá alebo obvinená osoba v trestnom konaní, ktoré sa odovzdáva, mala byť štátnym príslušníkom dožiadaného štátu alebo by v ňom mala mať pobyť.
- (18) V snahe splniť účel tohto nariadenia a predísť sporom o právomoc s osobitným zreteľom na tie členské štáty, ktorých právne systémy – alebo stíhanie určitých trestných činov – sa zakladajú na povinnom trestnom stíhaní, by sa mal žiadajúci štát pri vydaní žiadosti o odovzdanie trestného konania vzdať práva stíhať dotknutú osobu za trestný čin, v prípade ktorého sa žiada o odovzdanie. Na tomto základe by príslušné orgány žiadajúceho štátu, ktorým bol návrh na začatie konania podaný, mali mať možnosť zastaviť trestné konanie v prospech členského štátu, ktorý má výhodnejšiu pozíciu na uskutočnenie trestného stíhania, a to aj v prípade, že by v súlade s vnútroštátnym právom mali povinnosť trestné stíhanie uskutočniť. Týmto vzdaním sa právomoci by nemali byť dotknuté ustanovenia o účinkoch odovzdania trestného konania v žiadajúcom štáte stanovené v tomto nariadení.
- (19) Týmto nariadením sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

---

⁵² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁵³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/62/EÚ z 15. mája 2014 o trestnoprávnej ochrane eura a ostatných mien proti falšovaniu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2000/383/SVV (Ú. v. EÚ L 151, 21.5.2014, s. 1).

- (20) Týmto nariadením nie sú dotknuté procesné práva zakotvené v práve Únie, ako je charta, smernice o procesných právach 2010/64/EÚ⁵⁴, 2012/13/EÚ⁵⁵, 2013/48/EÚ⁵⁶, (EÚ) 2016/343⁵⁷, (EÚ) 2016/800⁵⁸ a (EÚ) 2016/1919⁵⁹.
- (21) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa pri uplatňovaní tohto nariadenia zohľadnili potreby zraniteľných osôb. Podľa odporúčania Komisie (2013/C 378/02)⁶⁰ by sa za zraniteľné podozrivé alebo obvinené osoby mali považovať všetky podozrivé alebo obvinené osoby, ktoré pre svoj vek, duševný alebo fyzický stav či akékoľvek možné postihnutie nedokážu chápať trestné konanie alebo sa na ňom účinne zúčastňovať.
- (22) Podobne by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa pri uplatňovaní tohto nariadenia zohľadňovali procesné práva podozrivých a obvinených osôb, na ktoré sa vzťahuje väzba, v súlade s odporúčaním Komisie C(2022) 8987 final⁶¹.
- (23) Týmto nariadením by sa nemala ukladať žiadna povinnosť požiadať o odovzdanie trestného konania. Pri posudzovaní, či by sa mala vydať žiadosť o odovzdanie trestného konania, by žiadajúci orgán mal preskúmať, či je takéto odovzdanie potrebné a vhodné. Toto posúdenie by sa malo vykonávať na individuálnom základe, aby sa určil členský štát, ktorý je v najlepšej pozícii stíhať daný trestný čin.
- (24) Pri posudzovaní, či je žiadosť o odovzdanie trestného konania opodstatnená, by žiadajúci orgán mal zohľadniť niekoľko kritérií, ktorých prioritou a závažnosťou by mali vychádzať zo skutočností a skutkovej podstaty každého jednotlivého prípadu. Všetky relevantné faktory by sa mali posudzovať v najlepšom záujme spravodlivosti. Napríklad, ak bol trestný čin spáchaný úplne alebo čiastočne na území dožiadaného štátu, alebo ak väčšina účinkov alebo škôd spôsobených trestným činom vznikla na území dožiadaného štátu, tento štát možno považovať za štát, ktorý má lepšiu pozíciu na trestné stíhanie vzhľadom na to, že sa dôkazy, ktoré sa majú zhromaždiť, napríklad výpovede svedkov a obetí alebo znalecké posudky, nachádzajú v dožiadanom štáte, a preto ich možno zhromaždiť ľahšie, ak by sa trestné konanie odovzdalo. Okrem toho by sa uľahčilo začatie následných konaní o náhradu škody v dožiadanom štáte, ak by

⁵⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁵⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁵⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁵⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁵⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).

⁵⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1).

⁶⁰ Odporúčanie Komisie z 27. novembra 2013 o procesných zárukách pre zraniteľné osoby podozrivé alebo obvinené v trestnom konaní (2013/C 378/02) (Ú. v. EÚ C 378, 24.12.2013, s. 8).

⁶¹ Odporúčanie Komisie z 8. decembra 2022 o procesných právach podozrivých a obvinených osôb, na ktoré sa vzťahuje väzba, a o materiálnych podmienkach obmedzenia osobnej slobody [C(2022) 8987 final].

sa príslušné konanie o určení trestnej zodpovednosti takisto konalo v rovnakom členskom štáte. Podobne, ak sa väčšina dôkazov nachádza v dožiadanom štáte, odovzdanie trestného konania by mohlo uľahčiť zhromažďovanie a následnú prípustnosť dôkazov zhromaždených v súlade s právnymi predpismi dožiadaného štátu.

- (25) Ak je podozrivá alebo obvinená osoba štátnym príslušníkom dožiadaného štátu alebo má v tomto štáte pobyt, odovzdanie trestného konania by mohlo byť odôvodnené na účely zabezpečenia práva prítomnosti podozrivej alebo obvinenej osoby na súdnom konaní v súlade so smernicou (EÚ) 2016/343. Podobne, ak je väčšina obetí štátnymi príslušníkmi alebo osobami s pobytom v dožiadanom štáte, odovzdanie môže byť odôvodnené, aby sa obetiam umožnilo ľahko sa zúčastniť na trestnom konaní a aby boli počas konania účinne vypočuté ako svedkovia. V prípadoch, keď sa odovzdanie podozrivej alebo obvinenej osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, v dožiadanom štáte odmietne z dôvodov uvedených v tomto nariadení, môže byť odovzdanie odôvodnené aj vtedy, ak sa táto osoba nachádza v dožiadanom štáte, pričom nie je jeho štátnym príslušníkom ani v ňom nemá pobyt.
- (26) Žiadajúcemu orgánu prináleží na základe materiálov, ktoré má k dispozícii, posúdiť, či sa možno odôvodnene domnievať, že podozrivá osoba, obvinená osoba alebo obeť má bydlisko v dožiadanom štáte. Ak sú k dispozícii len obmedzené informácie, takéto posúdenie by mohlo takisto byť predmetom konzultácií medzi žiadajúcimi a dožiadanými orgánmi. Relevantné môžu byť rôzne objektívne okolnosti, ktoré by mohli naznačovať, že si dotknutá osoba vytvorila obvyklé centrum svojich záujmov v konkrétnom členskom štáte alebo má v úmysle tak urobiť. Oprávnené dôvody sa domnievať, že má osoba pobyt v dožiadanom štáte, by mohli existovať najmä vtedy, ak je osoba zaevidovaná ako osoba s pobytom v dožiadanom štáte a je držiteľom preukazu totožnosti, povolenia na pobyt alebo registrácie v úradnom registri osôb s pobytom. Ak táto osoba nie je zaevidovaná v dožiadanom štáte, miesto pobytu možno určiť na základe skutočnosti, že osoba prejavila úmysel usadiť sa v tomto členskom štáte alebo nadobudla v nadväznosti na dlhodobý pobyt v určitej dĺžke v uvedenom členskom štáte určité väzby s týmto členským štátom, ktoré sú na podobnej úrovni ako väzby v prípade pobytu v ňom. Na určenie, či v konkrétnej situácii medzi dotknutou osobou a dožiadaným štátom existujú dostatočné väzby, na základe ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že dotknutá osoba má v uvedenom štáte bydlisko, je potrebné zohľadniť rôzne objektívne skutočnosti, ktorými sa predmetná situácia tejto osoby vyznačuje, medzi ktoré patrí najmä dĺžka, povaha a podmienky jej prítomnosti v dožiadanom štáte alebo rodinné alebo hospodárske väzby, ktoré má táto osoba s dožiadaným štátom. Evidované vozidlo, registrácia telefónneho čísla, bankový účet, skutočnosť, že pobyt osoby v dožiadanom štáte nebol prerušený, alebo iné objektívne faktory môžu byť dôležité na to, aby sa určilo, či sa možno odôvodnene domnievať, že dotknutá osoba má v dožiadanom štáte miesto pobytu. Krátka návšteva, dovolenkový pobyt, a to aj v dovolenkovom dome, alebo podobný pobyt v dožiadanom štáte bez akejkoľvek ďalšej podstatnej väzby by nemali stačiť na určenie miesta pobytu v danom členskom štáte. Na druhej strane by sa neprerušený pobyt v dĺžke aspoň troch mesiacov mal vo väčšine prípadov považovať za dostatočný na určenie miesta pobytu.
- (27) Odovzdanie trestného konania môže byť odôvodnené aj vtedy, ak je v dožiadanom štáte vedené trestné konanie proti podozrivej alebo obvinenej osobe v súvislosti s tými istými alebo inými skutočnosťami alebo ak je v dožiadanom štáte vedené trestné

konanie v súvislosti s tými istými alebo súvisiacimi skutočnosťami proti iným osobám, napr. v prípadoch stíhania cezhraničných zločineckých organizácií, kde by sa v rôznych členských štátoch mohli stíhať rôzne spoluobvinené osoby. Okrem toho, ak je podozrivá alebo obvinená osoba v dožiadanom štáte vo výkone trestu odňatia slobody alebo má nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody za iný trestný čin, odovzdanie trestného konania môže byť odôvodnené, aby sa zabezpečilo právo prítomnosti odsúdenej osoby na súdnom konaní, v prípade ktorého sa žiada o odovzdanie trestného konania, počas výkonu trestu v dožiadanom štáte. Okrem toho by žiadajúce orgány mali náležite zvážiť, či by odovzdanie trestného konania mohlo poslúžiť cieľu sociálnej rehabilitácie dotknutej osoby v prípade, že by sa trest vykonal v dožiadanom štáte: na tento účel by sa mali zvážiť väzby dotknutej osoby na dožiadaný štát, či ho považuje za miesto svojich rodinných, jazykových, kultúrnych, spoločenských alebo hospodárskych či iných väzieb na dožiadaný štát.

- (28) Pri vydaní žiadosti o odovzdanie trestného konania by žiadajúci orgán mal zohľadniť možnosti získavania dôkazov z iných členských štátov prostredníctvom existujúcich nástrojov vzájomného uznávania rozhodnutí justičných orgánov, ako je smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ⁶², a prípadne vzájomnej právnej pomoci pred zvažovaním odovzdania trestného konania len z toho dôvodu, že väčšina dôkazov sa nachádza v dožiadanom štáte.
- (29) Podozrivé alebo obvinené osoby alebo obeť by mali mať možnosť požiadať o odovzdanie trestného konania, ktoré sa ich týka, do iného členského štátu. Tieto žiadosti by však nemali žiadnemu žiadajúcemu alebo dožiadanému orgánu ukladať povinnosť požiadať o odovzdanie trestného konania ani ho odovzdať. Ak sa orgány dozvedia o súbežných trestných konaniach na základe žiadosti o odovzdanie podanej podozrivou alebo obvinenou osobou, obeťou alebo advokátom v ich mene, majú povinnosť sa navzájom poradiť v súlade s rámcovým rozhodnutím 2009/948/SVV.
- (30) Žiadajúci orgán by mal podozrivú alebo obvinenú osobu čo najskôr informovať o zamýšľanom odovzdaní a mal by poskytnúť takejto osobe možnosť ústne alebo písomne vyjadriť svoje stanovisko v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom, aby orgány mohli pred podaním žiadosti o odovzdanie zohľadniť ich oprávnené záujmy. Pri posudzovaní oprávneného záujmu podozrivej alebo obvinenej osoby byť informovaná o zamýšľanom odovzdaní by žiadajúci orgán mal zohľadniť potrebu zabezpečiť dôvernosť vyšetrovania a riziko narušenia trestného konania proti tejto osobe, napr. vždy, keď je to potrebné na ochranu dôležitého verejného záujmu, ako v prípadoch, keď by takéto informácie mohli ohroziť prebiehajúce utajené vyšetrovanie alebo vážnym spôsobom poškodiť národnú bezpečnosť členského štátu, v ktorom trestné konanie prebieha. Ak žiadajúci orgán napriek vynaloženiu primeraného úsilia nemôže podozrivú alebo obvinenú osobu nájsť, povinnosť informovať takúto osobu by sa mala uplatňovať od okamihu, keď sa tieto okolnosti zmenia.
- (31) Pri uplatňovaní tohto nariadenia by sa mali zohľadniť práva obetí stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ⁶³. Toto nariadenie by sa

⁶² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁶³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

nemalo vykladať v tom zmysle, že bráni členským štátom priznať obetiam rozsiahlejšie práva podľa vnútroštátneho práva, ako sú práva stanovené v práve Únie.

- (32) Pri prijímaní rozhodnutia o odovzdaní trestného konania by žiadajúci orgán mal náležite zohľadniť oprávnené záujmy obetí vrátane ich ochrany a posúdiť, či by odovzdanie trestného konania nemohlo poškodiť obeť, pokiaľ ide o účinné uplatňovanie jej práv v príslušnom trestnom konaní. Zahŕňa to napríklad možnosť a dojednaní, ktoré majú obeť k dispozícii na podanie svedeckej výpovede na súdnom pojednávaní v dožiadanom štáte, ak to nie je členský štát, v ktorom majú miesto pobytu. Okrem toho by sa mala vziať do úvahy možnosť obetí získať a poskytnúť dôkazy, napríklad od svedkov a znalcov, domáhať sa náhrady škody alebo využívať programy na ochranu svedkov v dožiadanom štáte. Práva obetí na náhradu škody by odovzdaním trestného konania nemali byť dotknuté. Týmto nariadením by nemali byť dotknuté pravidlá náhrady škody a vrátenia majetku obetiam vo vnútroštátnych konaniach.
- (33) 33. Vždy, keď je potrebné zabezpečiť, aby ochrana poskytovaná obeť v žiadajúcom štáte pokračovala v dožiadanom štáte, mali by príslušné orgány v žiadajúcom štáte zväziť vydanie európskeho ochranného príkazu v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013⁶⁴ alebo smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ⁶⁵.
- (34) Dožiadaný štát by mal zabezpečiť prístup k účinným opravným prostriedkom pre podozrivé a obvinené osoby, ako aj pre obeť proti rozhodnutiu o prijatí odovzdania trestného konania v súlade s článkom 47 charty a postupmi uplatniteľnými podľa vnútroštátneho práva vždy, keď sú ich práva pri uplatňovaní tohto nariadenia porušené.
- (35) Riadne uplatňovanie tohto nariadenia predpokladá komunikáciu medzi žiadajúcimi a dožiadanými zúčastnenými orgánmi, ktoré by sa mali nabádať, aby sa navzájom poradili vždy, keď je to vhodné na uľahčenie riadneho a efektívneho uplatňovania tohto nariadenia, a to buď priamo, alebo prípadne prostredníctvom Agentúry Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojustu).
- (36) Ak je to potrebné, žiadajúci orgán by sa mal pred vydaním žiadosti o odovzdanie trestného konania poradiť s dožiadaným orgánom, a to najmä v snahe určiť, či by odovzdanie trestného konania slúžilo záujmom účinného a riadneho výkonu spravodlivosti, ako aj či dožiadaný orgán nemá v úmysle uplatniť jeden z dôvodov odmietnutia podľa tohto nariadenia.
- (37) Pri zasielaní žiadosti o odovzdanie trestného konania by žiadajúci orgán mal poskytnúť presné a jasné informácie o okolnostiach a podmienkach, na ktorých je žiadosť založená, ako aj akúkoľvek inú podpornú dokumentáciu s cieľom umožniť dožiadanému orgánu prijať kvalifikované rozhodnutie o odovzdaní trestného konania.
- (38) Kým dožiadaný orgán neprijme rozhodnutie o prijatí odovzdania trestného konania, žiadajúci orgán by mal mať možnosť žiadosť stiahnuť, napríklad ak sa dozvie

⁶⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181, 29.6.2013, s. 4).

⁶⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze (Ú. v. EÚ L 338, 21.12.2011, s. 2).

o ďalších skutočnostiach, na základe ktorých sa odovzdanie už nepovažuje za opodstatnené.

- (39) Dožiadaný orgán by mal oznámiť žiadajúcemu orgánu svoje rozhodnutie, či prijíma odovzdanie trestného konania, a to bezodkladne a v každom prípade najneskôr do 60 dní od doručenia žiadosti o odovzdanie trestného konania. V osobitných prípadoch, keď nie je možné, aby dožiadaný orgán dodržal túto lehotu, napríklad ak je toho názoru, že sú potrebné ďalšie informácie, sa môže táto lehota predĺžiť len o ďalších 30 dní, aby sa predišlo neprimeraným omeškaniam.
- (40) Odovzdanie trestného konania by sa nemalo odmietnuť z iných dôvodov, než sú stanovené v tomto nariadení. Aby bolo možné prijať odovzdanie trestného konania, malo by byť v dožiadanom štáte možné stíhanie skutkovej podstaty činov, ktoré tvoria základ trestných konaní, ktoré sú predmetom odovzdania. Dožiadaný orgán by nemal prijať odovzdanie trestného konania, ak konanie, pre ktoré sa žiada o odovzdanie, sa v dožiadanom štáte nepovažuje za trestný čin, alebo dožiadaný štát nemá vo veci daného trestného činu právomoc, okrem prípadov, keď uplatňuje právomoc podľa tohto nariadenia. Okrem toho by sa odovzdanie trestného konania nemalo prijať v prípade iných prekážok trestného stíhania v dožiadanom štáte. Dožiadaný orgán by mal takisto mať možnosť odmietnuť odovzdanie trestného konania, ak podozrivá alebo obvinená osoba požíva imunitu alebo výsadu v súlade s právom dožiadaného štátu, napríklad vo vzťahu k určitým kategóriám osôb (napríklad diplomatom) alebo osobitne chráneným vzťahom (napríklad povinnosti advokáta zachovať mlčanlivosť), alebo ak sa dožiadaný orgán domnieva, že takéto odovzdanie nie je odôvodnené záujmom účinného a riadneho výkonu spravodlivosti, napríklad preto, že nie je splnené žiadne z kritérií na vydanie žiadosti o odovzdanie trestného konania, alebo ak je osvedčenie na účely žiadosti o odovzdanie neúplné alebo bolo nesprávne vyplnené žiadajúcim orgánom, a teda neumožňuje dožiadanému orgánu mať potrebné informácie na posúdenie žiadosti o odovzdanie trestného konania.
- (41) Zásada *ne bis in idem*, ako je stanovená v článkoch 54 až 58 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda⁶⁶, a v článku 50 Charty, a ako ju vykladá Súdny dvor Európskej únie, je základnou zásadou trestného práva, podľa ktorej by obžalovaný nemal byť v trestnom konaní znovu súdený alebo trestaný za trestný čin, za ktorý už bol konečným rozsudkom oslobodený alebo odsúdený. Dožiadaný orgán by preto mal odmietnuť odovzdanie trestného konania, ak by jeho prevzatie bolo v rozpore s touto zásadou.
- (42) Pred rozhodnutím o neprijatí žiadosti o odovzdanie trestného konania z ktoréhokolvek dôvodu odmietnutia by sa dožiadaný orgán mal poradiť so žiadajúcim orgánom s cieľom získať akékoľvek potrebné dodatočné informácie.
- (43) Prijatie odovzdania trestného konania dožiadaným orgánom by malo viesť k pozastaveniu alebo zastaveniu trestného konania v žiadajúcom štáte, aby sa zabránilo duplicite opatrení v žiadajúcom a dožiadanom štáte. Tým by nemali byť dotknuté vyšetrovania ani iné procesné opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na výkon rozhodnutí založených na nástrojoch vzájomného uznávania alebo aby sa vyhovel žiadostiam o vzájomnú právnu pomoc v súvislosti s konaniami, ktoré sú predmetom

---

⁶⁶ Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19).

odovzdania. Pojem „vyšetrovacie alebo iné procesné opatrenia“ by sa mal vykladať v širokom zmysle, keďže zahŕňa nielen akékoľvek opatrenie na účely zhromažďovania dôkazov, ale aj akýkoľvek procesný úkon, ktorým sa nariaďuje väzba alebo akékoľvek iné predbežné opatrenie. Aby sa predišlo zneužívaniu podávania opravných prostriedkov a aby sa zabezpečilo, že trestné konanie nebude napokon pozastavené, ak sa v dožiadanom štáte uplatnil opravný prostriedok s odkladným účinkom, trestné konanie v žiadajúcom štáte by sa nemalo pozastaviť ani zastaviť, kým sa v dožiadanom štáte neprijme rozhodnutie o opravnom prostriedku.

- (44) Toto nariadenie by nemalo predstavovať právny základ pre zatýkanie osôb na účely ich fyzického odovzdania do dožiadaného štátu, aby tento štát mohol začať trestné konanie proti danej osobe.
- (45) Dožiadaný orgán by mal písomne informovať žiadajúci orgán o každom rozhodnutí vydanom na konci trestného konania v dožiadanom štáte. V rámcovom rozhodnutí 2009/948/SVV sa ukladá podobná povinnosť, ak sa dosiahla dohoda o sústredení konania v jednom členskom štáte. Ak sa dožiadaný orgán rozhodne zastaviť trestné konanie týkajúce sa skutočností, na ktorých je založená žiadosť o odovzdanie, mal by uviesť aj dôvody takéhoto zastavenia.
- (46) Ak sa dožiadaný orgán rozhodne zastaviť trestné konanie týkajúce sa skutočností, na ktorých je založená žiadosť o odovzdanie, žiadajúci orgán môže pokračovať v trestnom konaní alebo ho obnoviť, ak by to nemalo za následok porušenie zásady *ne bis in idem*, t. j. ak toto rozhodnutie podľa vnútroštátneho práva dožiadaného štátu s konečnou platnosťou nezakazuje ďalšie trestné stíhanie v tomto štáte, a teda nebráni ďalšiemu trestnému konaniu v súvislosti s tými istými skutkami v tomto štáte. Obete by mali mať možnosť iniciovať trestné konanie alebo požiadať o obnovenie trestného konania v žiadajúcom štáte v súlade s vnútroštátnym právom tohto štátu, za predpokladu, že by to neznamenal porušenie zásady *ne bis in idem*.
- (47) Po odovzdaní trestného konania v súlade s týmto nariadením by dožiadaný orgán mal uplatňovať svoje príslušné vnútroštátne právo a postupy. Nič v tomto nariadení by sa nemalo vykladať ako zasahovanie do akejkoľvek diskrečnej právomoci prokuratúry stanovenej vnútroštátnym právom.
- (48) Dožiadaný štát by mal uplatňovať svoje vnútroštátne právne predpisy na určenie trestu za daný trestný čin. V prípadoch, keď bol trestný čin spáchaný na území žiadajúceho štátu, dožiadané orgány môžu pri určovaní trestu zohľadniť maximálny trest stanovený právnymi predpismi žiadajúceho štátu, kedykoľvek je to v prospech obvinenej osoby a v súlade s právnymi predpismi dožiadaného štátu. Toto by sa malo zohľadniť v situáciách, keď by odovzdanie trestného konania viedlo k tomu, že by dožiadaný štát uložil vyšší trest, ako je maximálny trest stanovený za ten istý trestný čin v žiadajúcom štáte, s cieľom zabezpečiť určitý stupeň právnej istoty a predvídateľnosti rozhodného práva pre dotknuté podozrivé alebo obvinené osoby. Maximálny trest stanovený právnymi predpismi žiadajúceho štátu by sa mal zohľadniť vždy, keď je právomoc dožiadaného štátu daná výlučne týmto nariadením.
- (49) Členské štáty by nemali mať možnosť navzájom si nárokovať náhradu nákladov vyplývajúcich z uplatňovania tohto nariadenia. Ak však žiadajúcemu štátu vznikli vysoké alebo mimoriadne náklady, napríklad v súvislosti s prekladom spisových

dokumentov, ktoré sa majú odovzdať do dožiadaného štátu, dožiadaný orgán by mal zväziť návrh žiadajúceho orgánu na rozdelenie nákladov.

- (50) Používanie štandardizovaného osvedčenia preloženého do všetkých úradných jazykov Únie by uľahčilo spoluprácu a výmenu informácií medzi žiadajúcimi a dožiadanými orgánmi, čo by im umožnilo rýchlejšie a účinnejšie prijať rozhodnutie o žiadosti o odovzdanie. Znižujú sa tým takisto náklady na preklad a prispieva sa k vyššej kvalite žiadostí.
- (51) Osvedčenie by malo obsahovať len osobné údaje potrebné na uľahčenie rozhodnutia dožiadaného orgánu o žiadosti. Osvedčenie by malo obsahovať uvedenie kategórií osobných údajov, napríklad či je príslušná osoba podozrivá, obvinená alebo či je obeť, ako aj osobitné polia pre každú z týchto kategórií.
- (52) S cieľom účinne riešiť prípadnú potrebu zdokonaľiť osvedčenie, ktoré sa má použiť v prípade žiadosti o odovzdanie trestného konania, by sa mala Komisia delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, aby mohla zmeniť prílohu k tomuto nariadeniu. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016⁶⁷. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov, a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (53) V úsilí zabezpečiť rýchlu, priamu, interoperabilnú, spoľahlivú a bezpečnú výmenu údajov súvisiacich s prípadmi by sa komunikácia podľa tohto nariadenia medzi žiadajúcimi a dožiadanými orgánmi a prostredníctvom ústredných orgánov, ak členský štát určil ústredný orgán, ako aj komunikácia s Eurojustom, mala spravidla uskutočňovať prostredníctvom decentralizovaného informačného systému v zmysle nariadenia (EÚ).../... [nariadenia o digitalizácii]⁶⁸. Konkrétne by sa mal decentralizovaný informačný systém spravidla používať na výmenu osvedčenia a akýchkoľvek iných relevantných informácií a dokumentov, ako aj na akúkoľvek inú komunikáciu medzi orgánmi podľa tohto nariadenia. V prípadoch, keď sa uplatňuje jedna alebo viac výnimiek uvedených v nariadení (EÚ) .../... [nariadenie o digitalizácii], a to najmä v prípade, keď používanie decentralizovaného informačného systému nie je možné alebo vhodné, môžu sa použiť iné komunikačné prostriedky, ako sa uvádza v uvedenom nariadení.
- (54) Členské štáty by mohli namiesto vnútroštátneho informačného systému používať softvér vyvinutý Komisiou (referenčný implementačný softvér). Tento referenčný implementačný softvér by mal mať modulárnu štruktúru, čo znamená, že softvér tvorí balík a dodáva sa oddelene od komponentov systému e-CODEX, ktoré sú potrebné na jeho pripojenie k decentralizovanému informačnému systému. Táto štruktúra by mala členským štátom umožniť opätovné použitie alebo zdokonalenie ich existujúcich

⁶⁷ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 13.

⁶⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) [...] o digitalizácii justičnej spolupráce a prístupu k spravodlivosti v cezhraničných občianskych, obchodných a trestných veciach a o zmene určitých aktov v oblasti justičnej spolupráce (Ú. v. EÚ L ...).

vnútroštátnych justičných komunikačných infraštruktúr na účely cezhraničného používania.

- (55) Komisia by mala zodpovedať za vytvorenie, údržbu a vývoj tohto referenčného implementačného softvéru. Komisia by mala navrhnúť, vyvinúť a udržiavať referenčný implementačný softvér spôsobom, ktorý prevádzkovateľom umožní zabezpečiť súlad s požiadavkami a zásadami ochrany údajov stanovenými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725⁶⁹ a (EÚ) 2016/679⁷⁰ a v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680⁷¹, a to najmä pokiaľ ide o povinnosti týkajúce sa špecificky navrhutej a štandardnej ochrany údajov a vysokej úrovne kybernetickej bezpečnosti. Referenčný implementačný softvér by mal takisto zahŕňať primerané technické opatrenia a umožňovať organizačné opatrenia potrebné na zabezpečenie primeranej úrovne bezpečnosti a interoperability, pričom sa zohľadní, že sa môžu vymieňať aj osobitné kategórie údajov. Komisia nespracúva osobné údaje v súvislosti s vytvorením, údržbou a vývojom tohto referenčného implementačného softvéru.
- (56) Referenčný implementačný softvér vyvinutý Komisiou ako backendový systém by mal byť naprogramovaný na zbieranie štatistických údajov potrebných na monitorovacie účely a takéto údaje by sa mali zasielať Komisii. Ak sa členské štáty rozhodnú používať vnútroštátny informačný systém namiesto referenčného implementačného softvéru vyvinutého Komisiou, takýto systém by mohol byť naprogramovaný na zbieranie uvedených údajov a v takom prípade by sa uvedené údaje mali zasielať Komisii. Konektor systému e-CODEX by takisto mohol byť vybavený funkciou umožňujúcou vyhľadávanie relevantných štatistických údajov.
- (57) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci na zriadenie decentralizovaného informačného systému. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁷².
- (58) Týmto nariadením by sa mal vytvoriť právny základ na výmenu osobných údajov medzi členskými štátmi na účely odovzdania trestného konania v súlade s článkom 8 a článkom 10 písm. a) smernice (EÚ) 2016/680. Pokiaľ však ide o akýkoľvek iný aspekt, ako je lehota na uchovávanie osobných údajov prijatých žiadajúcim orgánom, spracúvanie osobných údajov žiadajúcimi a dožiadanými orgánmi by malo podliehať vnútroštátnym právnym predpisom členských štátov prijatým podľa smernice (EÚ)

---

⁶⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁷⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁷¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁷² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

2016/680. Žiadajúci a dožiadaný orgán by sa mali považovať za prevádzkovateľov, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov podľa uvedenej smernice. Ústredné orgány poskytujú žiadajúcim a dožiadaným orgánom administratívnu podporu a, ak spracúvajú osobné údaje v mene uvedených prevádzkovateľov, mali by sa považovať za sprostredkovateľov príslušného prevádzkovateľa. Pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov Eurojustom, v kontexte tohto nariadenia by sa malo uplatňovať nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 bez toho, aby boli dotknuté osobitné pravidlá ochrany údajov stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727⁷³.

- (59) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to odovzdanie trestného konania, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a jeho dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (60) [V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska so zreteľom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko (listom z ...) oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia. ALEBO [V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska so zreteľom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.]
- (61) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (62) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725⁷⁴ sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý zaujal stanovisko k [...],

---

⁷³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV, PE/37/2018/REV/1 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 138).

⁷⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Kapitola 1 **Všeobecné ustanovenia**

Článok 1

Predmet úpravy

1. Týmto nariadením sa stanovujú pravidlá odovzdávania trestného konania medzi členskými štátmi s cieľom zlepšiť účinný a riadny výkon spravodlivosti v spoločnom priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
2. Toto nariadenie sa uplatňuje vo všetkých prípadoch odovzdávania trestného konania v Únii od chvíle, keď bola osoba označená za podozrivú.
3. Toto nariadenie nemá za následok zmenu povinnosti rešpektovať základné práva a právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „žiadajúci štát“ je členský štát, v ktorom je vydaná žiadosť o odovzdanie trestného konania;
2. „dožiadaný štát“ je členský štát, ktorému sa zasiela žiadosť o odovzdanie trestného konania na účely prevzatia trestného konania;
3. „žiadajúci orgán“ je:
  - a) sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor príslušný konať v dotknutej veci alebo
  - b) akýkoľvek iný príslušný orgán na to určený žiadajúcim štátom, ktorý v príslušnej veci koná ako vyšetrovací orgán v trestnom konaní a má v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom právomoc požiadať o odovzdanie trestného konania. Okrem toho pred zaslaním žiadosti o odovzdanie trestného konania dožiadanému orgánu ju po preskúmaní jej súladu s podmienkami na vydanie takejto žiadosti podľa tohto nariadenia potvrdí sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor v dožiadanom štáte. Ak žiadosť o odovzdanie trestného konania potvrdil sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor, tento orgán sa môže považovať aj za žiadajúci orgán na účely zaslania žiadosti;
4. „dožiadaný orgán“ je sudca, súd, vyšetrojúci sudca alebo prokurátor, ktorý má právomoc rozhodnúť o prijatí odovzdania trestného konania v súlade s článkom 12 a prijať akékoľvek opatrenie podľa svojho vnútroštátneho práva;
5. „decentralizovaný informačný systém“ je informačný systém v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 4 nariadenia (EÚ) .../... [Nariadenie o digitalizácii];

6. „obete“ je obeť v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2012/29/EÚ;

Článok 3 *Súdna právomoc*

1. Na účely tohto nariadenia má dožiadaný štát súdnu právomoc nad každým trestným činom, na ktorý je uplatniteľné právo žiadajúceho štátu, v týchto situáciách:
- a) keď na základe článku 4 ods. 7 písm. b) rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV odmieta odovzdať podozrivú alebo obvinenú osobu, ktorá sa nachádza v dožiadanom štáte a je jeho štátnym príslušníkom alebo v ňom má pobyť;
  - b) keď odmieta odovzdať podozrivú alebo obvinenú osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač a ktorá sa nachádza v dožiadanom štáte a je jeho štátnym príslušníkom alebo v ňom má pobyť, ak zistí, že vo výnimočných situáciách existujú na základe konkrétnych a objektívnych dôkazov závažné dôvody domnievať sa, že odovzdanie by za konkrétnych okolností danej veci viedlo k zjavnému porušeniu príslušného základného práva stanoveného v článku 6 Zmluvy o Európskej únii a v charte;
  - c) keď väčšina účinkov trestného činu alebo podstatná časť škody, ktorá je súčasťou znakov skutkovej podstaty trestného činu, nastali na území dožiadaného štátu;
  - d) keď v dožiadanom štáte prebieha trestné konanie voči podozrivej alebo obvinenej osobe v súvislosti s inými skutočnosťami a podozrivá alebo obvinená osoba je štátnym príslušníkom dožiadaného štátu alebo v ňom má pobyť.
  - e) keď v dožiadanom štáte prebieha trestné konanie voči iným osobám v súvislosti s tými istými alebo čiastočne tými istými skutočnosťami a podozrivá alebo obvinená osoba v trestnom konaní, ktoré sa má odovzdať, je štátnym príslušníkom dožiadaného štátu alebo v ňom má pobyť.
2. Právomoc, ktorú dožiadaný štát ustanovil výlučne v zmysle odseku 1, sa môže vykonávať len na základe žiadosti o odovzdanie trestného konania.

Článok 4 *Vzdanie sa práva na trestné konanie, jeho pozastavenie alebo zastavenie*

Každý členský štát, ktorý má podľa svojho vnútroštátneho práva právomoc stíhať trestný čin, sa môže na účely uplatňovania tohto nariadenia vzdať práva na trestné konanie voči podozrivej alebo obvinenej osobe, pozastaviť ho alebo ho zastaviť, aby mohlo byť trestné konanie v súvislosti s týmto trestným činom odovzdané dožiadanému štátu.

KAPITOLA 2

ODOVZDANIE TRESTNÉHO KONANIA

Článok 5

Kritériá na vydanie žiadosti o odovzdanie konania

1. Žiadosť o odovzdanie trestného konania možno vydať len vtedy, ak sa žiadajúci orgán domnieva, že cieľ účinného a riadneho výkonu spravodlivosti by sa lepšie splnil, keby bolo príslušné trestné konanie vedené v inom členskom štáte.
2. Žiadajúci orgán zohľadňuje najmä tieto kritériá:
  - a) trestný čin bol spáchaný úplne alebo čiastočne na území dožiadaného štátu alebo väčšina účinkov alebo podstatná časť škody spôsobená trestným činom nastali na území dožiadaného štátu;
  - b) podozrivá alebo obvinená osoba je štátnym príslušníkom dožiadaného štátu alebo v ňom má pobyť;
  - c) podozrivá alebo obvinená osoba sa nachádza v dožiadanom štáte a tento štát odmieta túto osobu odovzdať žiadajúcemu štátu buď na základe článku 4 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, alebo jeho článku 4 ods. 3, ak sa takéto odmietnutie nezakladá na právoplatnom rozsudku vynesenom voči tejto osobe za ten istý trestný čin, ktorý bráni ďalšiemu trestnému konaniu, alebo na základe článku 4 ods. 7 uvedeného rozhodnutia;
  - d) podozrivá alebo obvinená osoba sa nachádza v dožiadanom štáte a tento štát odmieta odovzdať túto osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, ak zistí, že vo výnimočných situáciách existujú na základe konkrétnych a objektívnych dôkazov závažné dôvody domnievať sa, že odovzdanie by za konkrétnych okolností danej veci viedlo k zjavnému porušeniu príslušného základného práva stanoveného v článku 6 Zmluvy o Európskej únii a v charte;
  - e) väčšina dôkazov relevantných pre vyšetrovanie sa nachádza v dožiadanom štáte alebo väčšina príslušných svedkov má bydlisko v dožiadanom štáte;
  - f) v dožiadanom štáte prebieha voči podozrivej alebo obvinenej osobe trestné konanie týkajúce sa tých istých alebo iných skutočností;
  - g) v dožiadanom štáte prebieha voči iným osobám trestné konanie týkajúce sa tých istých alebo súvisiacich skutočností;
  - h) podozrivá alebo obvinená osoba je v dožiadanom štáte vo výkone trestu odňatia slobody alebo má nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody;
  - i) výkon trestu v dožiadanom štáte pravdepodobne zlepši vyhliadky na sociálnu rehabilitáciu odsúdenej osoby alebo existujú iné dôvody, pre ktoré je výkon trestu v dožiadanom štáte vhodnejší;
  - j) väčšina obetí sú štátni príslušníci dožiadaného štátu alebo majú pobyť v dožiadanom štáte.

3. Požiadat' príslušné orgány žiadajúceho štátu alebo dožiadaného štátu o začatie konania o odovzdaní trestného konania podľa tohto nariadenia môže aj podozrivá alebo obvinená osoba alebo väčšina obetí, alebo advokát v ich mene. Zo žiadostí podaných podľa tohto odseku nevyplýva žiadajúcemu ani dožiadanému štátu povinnosť požiadať o odovzdanie trestného konania ani ho odovzdať dožiadanému štátu.

Článok 6

Práva podozrivej alebo obvinenej osoby

1. Pred vydaním žiadosti o odovzdanie trestného konania žiadajúci orgán v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom náležite zohľadní oprávnené záujmy podozrivej alebo obvinenej osoby a zabezpečí dodržiavanie jej procesných práv podľa práva Únie a vnútroštátneho práva.
2. Za predpokladu, že to neohrozí dôvernosť vyšetrovania, podozrivá alebo obvinená osoba je v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom informovaná o zamýšľanom odovzdaní trestného konania v jazyku, ktorému rozumie, a poskytne sa jej možnosť ústne alebo písomne vyjadriť svoje stanovisko, okrem prípadu, keď napriek primeranému úsiliu žiadajúceho orgánu nemožno túto osobu nájsť. Ak to žiadajúci orgán považuje za potrebné vzhľadom na vek alebo telesný alebo duševný stav podozrivej alebo obvinenej osoby, možnosť vyjadriť stanovisko sa poskytne jej právnenému zástupcovi. Ak žiadosť o odovzdanie trestného konania vyplýva zo žiadosti podozrivej alebo obvinenej osoby podľa článku 5 ods. 3, uvedená konzultácia s podozrivou alebo obvinenou osobou, ktorá žiadosť vydala, sa nevyžaduje.
3. Žiadajúci orgán pri rozhodovaní o tom, či požiadá o odovzdanie trestného konania, zohľadňuje stanovisko podozrivej alebo obvinenej osoby uvedené v odseku 2.
4. Ak dožiadaný orgán prijal rozhodnutie v súlade s článkom 12 ods. 1, žiadajúci orgán za predpokladu, že to neohrozí dôvernosť vyšetrovania, bezodkladne informuje podozrivú alebo obvinenú osobu v jazyku, ktorému rozumie, o vydaní žiadosti o odovzdanie trestného konania a o následnom prijatí alebo odmietnutí odovzdania dožiadaným orgánom, a to okrem prípadu, keď napriek primeranému úsiliu žiadajúceho orgánu nemožno túto osobu nájsť. Ak sa dožiadaný orgán rozhodol prijať odovzdanie trestného konania, podozrivá alebo obvinená osoba musí byť informovaná aj o svojom práve na opravný prostriedok v dožiadanom štáte vrátane lehôt na takýto opravný prostriedok.

Článok 7

Práva obeť

1. Pred vydaním žiadosti o odovzdanie trestného konania žiadajúci orgán v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom náležite zohľadní oprávnené záujmy obeť a zabezpečí dodržiavanie jej práv podľa práva Únie a vnútroštátneho práva.
2. Za predpokladu, že to neohrozí dôvernosť vyšetrovania, a ak má obeť pobyt v žiadajúcom štáte, je obeť v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom informovaná o zamýšľanom odovzdaní trestného konania v jazyku, ktorému

rozumie, a poskytne sa jej možnosť ústne alebo písomne vyjadriť svoje stanovisko. Ak to žiadajúci orgán považuje za potrebné vzhľadom na vek alebo telesný alebo duševný stav obete, poskytne sa táto možnosť právnomu zástupcovi obete.

3. Žiadajúci orgán pri rozhodovaní o tom, či požiada o odovzdanie trestného konania, zohľadňuje stanovisko obete uvedené v odseku 2.
4. Ak dožiadaný orgán prijal rozhodnutie v súlade s článkom 12 ods. 1, žiadajúci orgán za predpokladu, že to neohrozí dôvernosť vyšetrovania, bezodkladne informuje obeť s pobytom v žiadajúcom štáte v jazyku, ktorému rozumie, o vydaní žiadosti o odovzdanie trestného konania a následnom prijatí alebo odmietnutí odovzdania dožiadaným orgánom. Ak dožiadaný orgán prijal odovzdanie trestného konania, obeť musí byť informovaná aj o svojom práve na dostupný opravný prostriedok v dožiadanom štáte vrátane lehôt na takýto opravný prostriedok.

Článok 8

Právo na opravný prostriedok

1. Podozrivé a obvinené osoby a obeť majú v dožiadanom štáte právo na účinné opravné prostriedky proti rozhodnutiu o prijatí odovzdania trestného konania.
2. Právo na opravný prostriedok sa uplatňuje na súde dožiadaného štátu v súlade s jeho právom.
3. Lehota na podanie opravného prostriedku nesmie byť dlhšia ako 20 dní odo dňa doručenia informácií o rozhodnutí uvedenom v článku 12 ods. 1.
4. Ak je žiadosť o odovzdanie trestného konania vydaná po obžalobe podozrivej alebo obvinenej osoby, uplatnenie opravného prostriedku proti rozhodnutiu o prijatí odovzdania trestného konania má odkladný účinok.
5. Dožiadaný orgán informuje žiadajúci orgán o opravných prostriedkoch požadovaných podľa tohto článku.

Článok 9

Postup vydania žiadosti o odovzdanie trestného konania

1. Žiadosť o odovzdanie trestného konania sa vypracuje na základe osvedčenia uvedeného v prílohe. Žiadajúci orgán podpíše osvedčenie a osvedčí presnosť a správnosť jeho obsahu.
2. Žiadosť o odovzdanie trestného konania musí byť riadne odôvodnená a musí obsahovať najmä tieto informácie:
  - a) údaje o žiadajúcom orgáne;
  - b) opis trestného činu, ktorý je predmetom trestného konania, a uplatniteľné ustanovenia trestného práva žiadajúceho štátu;
  - c) dôvody, prečo je odovzdanie nevyhnutné a primerané, a najmä ktoré z kritérií podľa článku 5 ods. 2 sa uplatňuje;
  - d) nevyhnutné informácie o podozrivej alebo obvinenej osobe a obeti, ktoré sú k dispozícii;

- e) posúdenie vplyvu odovzdania trestného konania na práva podozrivej alebo obvinenej osoby a obeť;
  - f) informácie o procesných úkonoch alebo opatreniach, ktoré majú vplyv na trestné konanie a boli uskutočnené v žiadajúcom štáte;
  - g) všetky osobitné podmienky uplatniteľné na spracúvanie osobných údajov podľa článku 9 ods. 3 smernice (EÚ) 2016/680.
3. Ak podozrivá alebo obvinená osoba poskytla svoje stanovisko podľa článku 6 ods. 2 alebo obeť poskytla svoje stanovisko podľa článku 7 ods. 2, toto stanovisko sa zašle dožiadanému orgánu spolu so žiadosťou o odovzdanie trestného konania. Ak bolo stanovisko podozrivej alebo obvinenej osoby alebo obeť vyjadrené ústne, žiadajúci orgán zabezpečí, aby mal dožiadaný orgán o takomto stanovisku k dispozícii písomný záznam.
  4. V prípade potreby sa k žiadosti o odovzdanie trestného konania pripoja ďalšie relevantné informácie a dokumenty.
  5. Vyplnené osvedčenie uvedené v odseku 1 a akékoľvek iné písomné informácie pripojené k žiadosti o odovzdanie trestného konania, pokiaľ boli dohodnuté s dožiadaným orgánom, sa preložia do úradného jazyka dožiadaného štátu alebo do akéhokoľvek iného jazyka, ktorý dožiadaný štát akceptuje v súlade s článkom 30 ods. 1 písm. c).
  6. Žiadajúci orgán zašle žiadosť o odovzdanie trestného konania priamo dožiadanému orgánu alebo prípadne prostredníctvom ústredného orgánu uvedeného v článku 18. Žiadajúci a dožiadaný orgán vykonávajú všetku ďalšiu úradnú komunikáciu priamo alebo prípadne prostredníctvom ústredného orgánu uvedeného v článku 18.
  7. Ak žiadajúci orgán nepozná dožiadaný orgán, vykoná všetky potrebné zisťovania, a to aj prostredníctvom kontaktných miest Európskej justičnej siete, aby určil, ktorý orgán je príslušný prijať rozhodnutie podľa článku 12.
  8. Ak orgán v dožiadanom štáte, ktorému bola doručená žiadosť, nemá právomoc prijať rozhodnutie podľa článku 12, bez zbytočného odkladu zašle žiadosť príslušnému dožiadanému orgánu v tom istom členskom štáte a informuje o tom žiadajúci orgán.

Článok 10

Informácie, ktoré má poskytnúť žiadajúci orgán

Žiadajúci orgán po zaslaní žiadosti bez zbytočného odkladu informuje dožiadaný orgán o všetkých procesných úkonoch alebo opatreniach prijatých v žiadajúcom štáte, ktoré majú vplyv na trestné konanie. K tejto informácii sa pripoja všetky relevantné dokumenty.

Článok 11

Stiahnutie žiadosti

Žiadajúci orgán môže žiadosť o odovzdanie trestného konania stiahnuť kedykoľvek pred doručením rozhodnutia dožiadaného orgánu o prijatí odovzdania trestného konania v súlade s článkom 12.

Článok 12
Rozhodnutie dožiadaného orgánu

1. Dožiadaný orgán prijme odôvodnené rozhodnutie o tom, či prijíma odovzdanie trestného konania, a v súlade so svojim vnútroštátnym právom rozhodne, aké opatrenia budú nasledovať.
2. Ak dožiadaný orgán považuje informácie oznámené žiadajúcim orgánom za nedostatočné na to, aby mohol rozhodnúť, či prijme odovzdanie trestného konania, môže požiadať o dodatočné informácie, ktoré považuje za potrebné.
3. Ak sa dožiadaný orgán rozhodne v súlade s článkom 13 odmietnuť odovzdanie trestného konania, informuje žiadajúci orgán o dôvodoch takéhoto odmietnutia. Pri informovaní podozrivej alebo obvinenej osoby sa postupuje podľa článku 6 ods. 4 a pri informovaní obete podľa článku 7 ods. 4.
4. Ak dožiadaný orgán prijal odovzdanie trestného konania, informuje žiadajúci orgán o opravných prostriedkoch, ktoré sú k dispozícii na napadnutie rozhodnutia o prijatí odovzdania trestného konania, vrátane požiadaviek a lehôt na uplatnenie týchto opravných prostriedkov. Pri informovaní podozrivej alebo obvinenej osoby sa postupuje podľa článku 6 ods. 4 a pri informovaní obete podľa článku 7 ods. 4.
5. Ak dožiadaný orgán prijal odovzdanie trestného konania, žiadajúci orgán bezodkladne zašle originál alebo overenú kópiu spisu alebo jeho príslušných častí spolu s ich prekladom do úradného jazyka dožiadaného štátu alebo do akéhokoľvek iného jazyka, ktorý dožiadaný štát akceptuje v súlade s článkom 30 ods. 1 písm. c). V prípade potreby žiadajúci a dožiadaný orgán môžu uskutočniť vzájomnú konzultáciu s cieľom určiť potrebné dokumenty alebo časti takýchto dokumentov, ktoré sa majú zaslať, ako aj preložiť.

Článok 13
Dôvody odmietnutia

1. Dožiadaný orgán úplne alebo čiastočne odmietne odovzdanie trestného konania, ak podľa vnútroštátneho práva dožiadaného štátu nemožno voči podozrivej alebo obvinenej osobe začať trestné konanie v súvislosti so skutočnosťami, ktoré sú základom žiadosti o odovzdanie trestného konania, a to v týchto situáciách:
  - a) ak konanie, v súvislosti s ktorým bola vydaná žiadosť, nie je podľa práva dožiadaného štátu trestným činom;
  - b) ak by bolo odovzdanie trestného konania v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;
  - c) ak podozrivú alebo obvinenú osobu nemožno považovať za trestne zodpovednú za daný trestný čin z dôvodu jej veku;
  - d) ak je trestné stíhanie v súlade s právom dožiadaného štátu premlčané alebo v dožiadanom štáte nie sú splnené podmienky na stíhanie tohto trestného činu;
  - e) ak sa na daný trestný čin vzťahuje v súlade s právom dožiadaného štátu amnestia;
  - f) ak dožiadaný štát nemá vo veci daného trestného činu právomoc. Takáto právomoc by mohla vyplývať aj z článku 3.

2. Dožiadaný orgán môže úplne alebo čiastočne odmietnuť odovzdanie trestného konania, ak existuje jeden alebo viacero z týchto dôvodov:
  - a) podľa práva dožiadaného členského štátu existuje imunita alebo výsada, ktorá znemožňuje konať;
  - b) dožiadaný orgán sa domnieva, že odovzdanie trestného konania nie je v záujme účinného a riadneho výkonu spravodlivosti;
  - c) trestný čin nebol spáchaný úplne alebo čiastočne na území dožiadaného štátu, väčšina následkov alebo podstatná časť škody spôsobená trestným činom nenastali na území tohto štátu a podozrivá alebo obvinená osoba nie je jeho štátnym príslušníkom ani v ňom nemá pobyt;
  - d) osvedčenie uvedené v článku 9 ods. 1 je neúplné alebo zjavne nesprávne a po konzultácii uvedenej v odseku 3 nebolo doplnené alebo opravené.
3. V každej zo situácií uvedených v odsekoch 1 a 2 dožiadaný orgán pred rozhodnutím o úplnom alebo čiastočnom odmietnutí odovzdania trestného konania uskutoční konzultáciu so žiadajúcim orgánom a v prípade potreby ho požiada o bezodkladné poskytnutie potrebných informácií.
4. V situácii uvedenej v odseku 2 písm. a) a ak právomoc odňať výsadu alebo imunitu má niektorý orgán dožiadaného štátu, dožiadaný orgán bezodkladne požiada o výkon tejto právomoci. Ak má právomoc odňať výsadu alebo imunitu orgán iného štátu alebo medzinárodnej organizácie, žiadajúci orgán požiada takýto orgán o výkon tejto právomoci.

Článok 14 Lehoty

1. Dožiadaný orgán oznámi žiadajúcemu orgánu svoje rozhodnutie, či prijíma odovzdanie trestného konania, a to bezodkladne a v každom prípade najneskôr do 60 dní od doručenia žiadosti o odovzdanie trestného konania príslušnému dožiadanému orgánu.
2. Ak v konkrétnom prípade dožiadaný orgán nemôže dodržať lehotu stanovenú v odseku 1, bezodkladne o tom informuje žiadajúci orgán, pričom uvedie dôvody omeškania. V takomto prípade sa môže lehota stanovená v odseku 1 predĺžiť najviac o 30 dní.
3. Ak podľa právneho poriadku dožiadaného štátu existuje imunita alebo výsada, lehota uvedená v odseku 1 začína plynúť až odo dňa, keď bol dožiadaný orgán informovaný o skutočnosti, že došlo k odňatiu výsady alebo imunity.

Článok 15 Konzultácie medzi žiadajúcim a dožiadaným orgánom

1. V prípade potreby a bez toho, aby bol dotknutý článok 12 ods. 2, článok 13 ods. 3 a článok 17 ods. 2, žiadajúci orgán a dožiadaný orgán bezodkladne uskutočnia vzájomnú konzultáciu s cieľom zabezpečiť účinné uplatňovanie tohto nariadenia.
2. Konzultácie sa môžu uskutočniť aj pred vydaním žiadosti o odovzdanie trestného konania, a to najmä s cieľom určiť, či by odovzdanie slúžilo záujmom účinného

a riadneho výkonu spravodlivosti. Dožiadaný orgán zároveň môže konzultovať so žiadajúcim orgánom o možnosti vydania žiadosti o odovzdanie trestného konania s cieľom navrhnúť, aby sa trestné konanie odovzdalo zo žiadajúceho štátu.

3. Keď žiadajúci orgán konzultuje s dožiadaným orgánom pred vydaním žiadosti o odovzdanie trestného konania, sprístupní dožiadanému orgánu informácie týkajúce sa trestného konania, ktoré môže dožiadanému orgánu poskytnúť s použitím osvedčenia uvedeného v prílohe.
4. Na žiadosti o konzultáciu sa odpovedá bezodkladne.

Článok 16

Spolupráca s Eurojustom a Európskou justičnou sieťou

Žiadajúce a dožiadané orgány môžu v ktorejkoľvek fáze konania požiadať Eurojust alebo Európsku justičnú sieť o pomoc v súlade s ich príslušnými právomocami. Eurojust môže v prípade potreby najmä sprostredkovať konzultácie uvedené v článku 12 ods. 2, článku 13 ods. 3, článku 15 a článku 17 ods. 2.

Článok 17

Náklady na odovzdanie trestného konania

1. Každý členský štát znáša vlastné náklady na odovzdanie trestného konania vyplývajúce z uplatňovania tohto nariadenia.
2. Ak by preklad spisu a iných relevantných dokumentov podľa článku 12 ods. 5 predstavoval veľké alebo mimoriadne náklady, žiadajúci orgán môže dožiadanému orgánu predložiť návrh na rozdelenie nákladov. K takémuto návrhu sa pripojí podrobný rozpis nákladov, ktoré vznikli žiadajúcemu orgánu. Po takomto návrhu žiadajúci a dožiadaný orgán uskutočnia vzájomnú konzultáciu. V prípade potreby môže takúto konzultáciu sprostredkovať Eurojust.

Článok 18

Určenie ústredných orgánov

Každý členský štát môže určiť jeden alebo viacero ústredných orgánov zodpovedných za administratívne zasielanie a prijímanie žiadostí o odovzdanie trestného konania, ako aj za ďalšiu úradnú korešpondenciu týkajúcu sa takýchto žiadostí.

KAPITOLA 3

ÚČINKY ODOVZDANIA TRESTNÉHO KONANIA

Článok 19

Účinky v žiadajúcom štáte

1. Najneskôr po prijatí oznámenia o prijatí odovzdania trestného konania dožiadaným orgánom sa toto trestné konanie v žiadajúcom štáte v súlade s vnútroštátnym právom pozastaví alebo zastaví, pokiaľ nebol uplatnený opravný prostriedok podľa článku 8 s odkladným účinkom, a dotedy, kým sa neprijme konečné rozhodnutie o opravnom prostriedku.

2. Bez ohľadu na odsek 1 môže žiadajúci orgán v súlade so svojím vnútroštátnym právom:
  - a) vykonávať potrebné vyšetrovacie alebo iné procesné opatrenia vrátane opatrení na zabránenie úteku podozrivej alebo obvinenej osoby, a to s cieľom vykonať rozhodnutie založené na rámcovom rozhodnutí Rady 2002/584/SVV alebo inom nástroji vzájomného uznávania alebo odpovedať na žiadosť o vzájomnú právnu pomoc;
  - b) zachovať potrebné vyšetrovacie alebo iné procesné opatrenia vrátane opatrení na zabránenie úteku podozrivej alebo obvinenej osoby, ktoré už boli prijaté a sú potrebné na to, aby sa mohlo vykonať rozhodnutie založené na rámcovom rozhodnutí Rady 2002/584/SVV alebo inom nástroji vzájomného uznávania alebo žiadosti o vzájomnú právnu pomoc;
3. Žiadajúci orgán môže pokračovať v trestnom konaní alebo ho obnoviť, ak ho dožiadaný orgán informuje o svojom rozhodnutí zastaviť trestné konanie týkajúce sa skutočností, na ktorých je založená žiadosť o odovzdanie trestného konania, pokiaľ toto rozhodnutie podľa vnútroštátneho práva dožiadaného štátu s konečnou platnosťou nezakazuje ďalšie trestné stíhanie v dožiadanom štáte, a teda bráni ďalšiemu trestnému konaniu v súvislosti s tými istými skutkami.
4. Odsekom 3 nie je dotknuté právo obetí iniciovať trestné konanie alebo požiadať o obnovenie trestného konania voči podozrivej alebo obvinenej osobe v žiadajúcom štáte, ak sa tak stanovuje vo vnútroštátnom práve tohto štátu, pokiaľ rozhodnutie dožiadaného orgánu o zastavení trestného konania podľa vnútroštátneho práva dožiadaného štátu s konečnou platnosťou nezakazuje ďalšie trestné stíhanie v tomto štáte, a teda bráni ďalšiemu trestnému konaniu v súvislosti s tými istými skutkami.

Článok 20

Účinky v dožiadanom štáte

1. Odovzdané trestné konanie sa riadi vnútroštátnym právom dožiadaného štátu.
2. Za predpokladu, že nie je v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku dožiadaného štátu, má každý úkon vykonaný na účely trestného konania alebo dokazovania príslušnými orgánmi v žiadajúcom štáte alebo akýkoľvek úkon, ktorým sa prerušuje alebo pozastavuje premlčacia lehota, rovnakú platnosť v dožiadanom štáte, ako keby bol právoplatne vykonaný jeho vlastnými orgánmi.
3. Dôkazy, ktoré odovzdal žiadajúci orgán, sa v dožiadanom štáte nesmú odmietnuť pripustiť do trestného konania len na základe toho, že boli získané v inom členskom štáte. Dôkazy zhromaždené v žiadajúcom štáte sa môžu použiť v trestnom konaní v dožiadanom štáte, ak prípustnosť takýchto dôkazov nie je v rozpore so základnými zásadami právneho poriadku dožiadaného štátu.
4. Ak sa v dožiadanom štáte vydá trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie spojené s obmedzením osobnej slobody, tento štát odpočíta všetky obdobia pozbavenia osobnej slobody v žiadajúcom štáte, ktoré boli uložené v súvislosti s odovzdaným trestným konaním, od celkového obdobia pozbavenia osobnej slobody, ktorá sa má vykonať v dožiadanom štáte v dôsledku vydania trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody. Na tento účel žiadajúci orgán zašle dožiadanému orgánu všetky informácie týkajúce sa

obdobia, počas ktorého bola podozrivá alebo obvinená osoba pozbavená osobnej slobody v žiadajúcom štáte.

5. Ak trestné konanie možno začať len na základe trestného oznámenia v žiadajúcom aj dožiadanom štáte, trestné oznámenie podané v žiadajúcom štáte má platnosť aj v dožiadanom štáte.
6. Trest, ktorý sa vzťahuje na trestný čin, je trest stanovený právom dožiadaného štátu, pokiaľ toto právo neustanovuje inak. Dožiadany orgán môže v súlade s uplatniteľným vnútroštátnym právom zohľadniť maximálny trest stanovený v práve žiadajúceho štátu, ak bol trestný čin spáchaný na území žiadajúceho štátu. Ak sa právomoc zakladá výlučne na článku 3, trest uložený v dožiadanom štáte nesmie byť prísnejší ako maximálny trest stanovený v práve žiadajúceho štátu.

Článok 21

Informácie, ktoré má poskytnúť dožiadany orgán

Dožiadany orgán informuje žiadajúci orgán o zastavení trestného konania alebo o akomkoľvek rozhodnutí vydanom na konci trestného konania vrátane toho, či toto rozhodnutie podľa vnútroštátneho práva dožiadaného štátu s konečnou platnosťou zakazuje ďalšie stíhanie v tomto štáte, a teda bráni ďalšiemu trestnému konaniu v súvislosti s tými istými skutkami alebo inými informáciami podstatnej hodnoty. Žiadajúcemu orgánu zasiela kópiu písomného rozhodnutia vydaného na konci trestného konania.

KAPITOLA 4 KOMUNIKAČNÉ PROSTRIEDKY

Článok 22

Komunikačné prostriedky

1. Komunikácia podľa tohto nariadenia vrátane výmeny osvedčenia stanoveného v prílohe, rozhodnutia uvedeného v článku 12 ods. 3 a iných dokumentov uvedených v článku 12 ods. 5 medzi žiadajúcim a dožiadaným orgánom a prostredníctvom ústredných orgánov, ak členský štát určil ústredný orgán v súlade s článkom 18, ako aj komunikácia s Eurojustom, sa vykonávajú v súlade s článkom 1 nariadenia (EÚ).../... [nariadenie o digitalizácii].
2. Na komunikáciu prenášanú prostredníctvom decentralizovaného informačného systému sa uplatňuje článok 9 ods. 1 a 2, článok 10 a článok 15 nariadenia (EÚ).../... [nariadenie o digitalizácii], ktorými sa stanovujú pravidlá týkajúce sa elektronických podpisov a elektronických pečatí, právnych účinkov elektronických dokumentov a ochrany zasielaných informácií.
3. Konzultácie podľa článku 12 ods. 4 a článku 15 medzi žiadajúcim orgánom a dožiadaným orgánom a prostredníctvom ústredného orgánu (ústredných orgánov), ak členský štát určil ústredný orgán v súlade s článkom 18, ako aj konzultácie s Eurojustom, sa môžu uskutočniť s využitím akýchkoľvek vhodných komunikačných prostriedkov vrátane decentralizovaného informačného systému.

Článok 23

Zriadenie decentralizovaného informačného systému

1. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov zriadi na účely tohto nariadenia decentralizovaný informačný systém, v ktorom sa stanovia:
  - a) technické špecifikácie, v ktorých sa vymedzia metódy komunikácie elektronickými prostriedkami na účely decentralizovaného informačného systému;
  - b) technické špecifikácie pre komunikačné protokoly;
  - c) ciele informačnej bezpečnosti a relevantné technické opatrenia na zaistenie minimálnych noriem informačnej bezpečnosti a vysokej úrovne kybernetickej bezpečnosti pri spracúvaní a oznamovaní informácií v rámci decentralizovaného informačného systému;
  - d) minimálne ciele z hľadiska dostupnosti a prípadné súvisiace technické požiadavky na služby poskytované decentralizovaným informačným systémom;
  - e) digitálne procesné štandardy v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 9 nariadenia (EÚ) 2022/850.
2. Vykonávacie akty uvedené v odseku 1 sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2.
3. Vykonávacie akty uvedené v odseku 1 sa prijímú do [dvoch rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia].

Článok 24

Referenčný implementačný softvér

1. Komisia zodpovedá za vytvorenie, údržbu a vývoj referenčného implementačného softvéru, ktorý sa členské štáty môžu rozhodnúť používať namiesto vnútroštátneho informačného systému ako svoj backendový systém. Vytvorenie, údržba a vývoj referenčného implementačného softvéru sa financujú zo všeobecného rozpočtu Únie.
2. Referenčný implementačný softvér uvedený v odseku 1 môže využívať aj Eurojust.
3. Komisia referenčný implementačný softvér poskytuje, udržiava a podporuje bezplatne.

Článok 25

Náklady na decentralizovaný informačný systém

1. Každý členský štát znáša náklady na inštaláciu, prevádzku a údržbu prístupových bodov decentralizovaného informačného systému, za ktoré zodpovedá.
2. Každý členský štát znáša náklady na zriadenie a prispôsobenie svojich príslušných vnútroštátnych informačných systémov tak, aby boli interoperabilné s prístupovými bodmi, ako aj náklady na správu, prevádzku a údržbu týchto systémov.
3. Eurojust znáša náklady na inštaláciu, prevádzku a údržbu komponentov tvoriacich decentralizovaný informačný systém, za ktoré je zodpovedný.

4. Eurojust znáša náklady na zriadenie a prispôsobenie svojho systému správy vecí tak, aby bol interoperabilný s prístupovými bodmi, ako aj náklady na správu, prevádzku a údržbu tohto systému.

Článok 26
Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011⁷⁵.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

KAPITOLA 5 **ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**

Článok 27
Štatistiky

1. Na účely monitorovania uplatňovania tohto nariadenia Komisiou členské štáty pravidelne zbierajú komplexné štatistiky. Tieto štatistiky orgány uchovávajú a každoročne ich zasielajú Komisii. Môžu spracúvať osobné údaje nevyhnutné na zostavenie štatistiky. Tieto štatistiky zahŕňajú:
  - a) počet vydaných žiadostí o odovzdanie trestného konania vrátane kritérií na vydanie žiadosti o odovzdanie podľa dožiadaného štátu;
  - b) počet prijatých a zamietnutých odovzdaní trestného konania vrátane dôvodov odmietnutia podľa požadujúceho štátu;
  - c) počet vyšetrovaní a trestných stíhaní, ktoré neboli vedené po prijatí odovzdania trestného konania;
  - d) čas potrebný na zaslanie informácií o rozhodnutí, či sa prijme odovzdanie trestného konania;
  - e) počet opravných prostriedkov podaných proti rozhodnutiam o prijatí odovzdania trestného konania vrátane počtov podľa podozrivej či obvinenej osoby alebo obeť a počet úspešne napadnutých rozhodnutí;
  - f) náklady vynaložené podľa článku 25 ods. 2 po štyroch rokoch od dátumu nadobudnutia účinnosti vykonávacích aktov uvedených v článku 23 ods. 1.
2. Referenčný implementačný softvér a v prípade, že vnútroštátny backendový systém je tak uspořobovaný, aj vnútroštátny backendový systém sa naprogramujú tak, aby zbierali údaje uvedené v odseku 1 písm. a), b) a d) a každoročne ich zasielali Komisii.

---

⁷⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článok 28
Zmeny osvedčenia

Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 29, pokiaľ ide o zmenu prílohy, v záujme aktualizácie alebo vykonania technických zmien v uvedenej prílohe.

Článok 29
Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Delegovanie právomoci uvedené v článku 28 sa udeľuje na dobu neurčitú od [dátum začatia uplatňovania tohto nariadenia].
3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 28 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktorá sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia sa pred prijatím delegovaného aktu poradí s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 28 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 30
Oznámenia

1. Do [dátum začatia uplatňovania tohto nariadenia] každý členský štát oznámi Komisii:
  - a) orgány, ktoré sú v súlade s jeho vnútroštátnym právom príslušné v súlade s článkom 2 bodmi 3 a 4 vydávať a/alebo potvrdzovať a vykonávať žiadosti o odovzdanie trestného konania;
  - b) informácie o určenom ústrednom orgáne alebo orgánoch, ak chce členský štát využiť možnosť stanovenú v článku 18;
  - c) jazyky, v ktorých sú akceptované žiadosti o odovzdanie trestného konania a iné podporné informácie.

2. Komisia zverejní informácie získané podľa odseku 1, a to buď na osobitnom webovom sídle, alebo na webovom sídle Európskej justičnej siete zriadenej rozhodnutím Rady 2008/976/SVV⁷⁶.

Článok 31

Vzťah k medzinárodným dohodám a dojednaniam

1. Bez toho, aby bolo dotknuté ich uplatňovanie medzi členskými štátmi a tretími štátmi, týmto nariadením sa nahrádzajú od [dátum začatia uplatňovania tohto nariadenia] zodpovedajúce ustanovenia Európskeho dohovoru o odovzdávaní trestného konania z 15. mája 1972 a Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 uplatniteľné v členských štátoch viazaných týmto nariadením.
2. Členské štáty môžu popri tomto nariadení uzatvoriť alebo ďalej uplatňovať dvojstranné alebo viacstranné dohody alebo dojednania s inými členskými štátmi po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, len pokiaľ tieto dohody alebo dojednania umožňujú posilniť ciele tohto nariadenia a prispievajú k zjednodušeniu alebo k ďalšiemu uľahčeniu postupov odovzdávania trestných konaní, a to za predpokladu, že sa dodržiava úroveň záruk stanovená v tomto nariadení.
3. Členské štáty oznámia Rade a Komisii do [dátum začatia uplatňovania tohto nariadenia] dohody a dojednania uvedené v odseku 2, v ktorých uplatňovaní chcú pokračovať. Členské štáty oznámia Komisii aj všetky nové dohody alebo dojednania uvedené v odseku 2, a to do troch mesiacov od ich podpísania.

Článok 32

Podávanie správ

Do piatich rokov od [dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia] Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia, ktorá bude podložená informáciami poskytnutými členskými štátmi v súlade s článkom 27 ods. 1 a zozbieranými Komisiou.

Článok 33

Prechodné ustanovenia

Predtým, ako sa začne uplatňovať povinnosť uvedená v článku 22 ods. 1, komunikácia medzi žiadajúcimi a dožiadanými orgánmi a prípadne prostredníctvom ústredných orgánov, ako aj s Eurojustom podľa tohto nariadenia, sa uskutoční akýmikoľvek vhodnými alternatívnymi prostriedkami, pričom sa zohľadní potreba zabezpečiť rýchlu, bezpečnú a spoľahlivú výmenu informácií.

Článok 34

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od [prvého dňa mesiaca nasledujúceho po uplynutí dvoch rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia].

---

⁷⁶ Rozhodnutie Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008 s. 130).

Povinnosť príslušných orgánov používať decentralizovaný informačný systém na komunikáciu podľa tohto nariadenia sa uplatňuje od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po uplynutí dvoch rokov od prijatia vykonávacích aktov uvedených v článku 23.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predsedníčka*

*Za Radu
predseda*